

[27th April 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: In the meantime, may I request the Hon. Minister to give wide publicity about the deceased persons?

THE HON. SRI V. RAMIAH: I said in my statement, that of the 17 persons 15 have been identified, and necessary assistance was rendered to the relatives.

MR. SPEAKER: I hope the Hon. Minister will reply to the short notice question tomorrow?

THE HON. SRI V. RAMIAH: I will be able to reply the question only the day after tomorrow, that is 29th.

MR. SPEAKER: Now we will take up the Government motion.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

THE ANDHRA PRADESH AND MADRAS (ALTERATION OF BOUNDARIES) BILL, 1959.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: After the Hon. Minister tion of Boundaries) Bill, 1959, be taken into consideration '.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிகழ்ச்சி நிரலில் “ஏ” என்று ஒருபகுதி, “பி” என்று ஒரு பகுதி என்று இரண்டு திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சட்டப்படி இரண்டாவது திருத்தத்தை மட்டும் இங்கு பிரேரேபித்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த இரண்டாவது பகுதியை மட்டும் நான் இங்கே பிரேரேபித்திருக்கிறேன்.

ஆந்திரப் பிரிவினை 1956-ம் வருஷத்தில் ஏற்பட்டதென்பது அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். ஆந்திரா பிரிந்து இப்பொழுது 6 வருஷமாகிவிட்டது. அந்தப் பிரிவினை காலத்தில் “எந்தெந்தப் பகுதிகள்” ஆந்திராவுடன் சேர வேண்டும்? எந்தெந்த பகுதிகள் சென்னை மாகாணத்தோடு சேரவேண்டுமென்பது பற்றி முடிவாக ஒன்றும் கொடுக்கமுடியா திருந்த காரணத்தால் அப்பொழுது ஜில்லா வாரியாகப் பிரிவினை செய்யப்பட்டது. சித்தூர் ஜில்லாவில் சில பகுதிகள் நமக்குச் சேர வேண்டுமென்று நாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அதே மாதிரி அவர்கள் செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் சில பகுதிகள், மற்ற சில பகுதிகள் ஆந்திராவுக்குச் சேரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இது முழுவதையும் பரிசீலனை செய்து முடிவெடுக்கக் காலமாகு மென்று கருதி ஜில்லா அடிப்படையில் மாறுதல் செய்யப்பட்டது. அதோடு தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடியவர்கள் “திருவேங்கடம் முதல் கன்னியா குமரி வரை தமிழ் நாட்டோடு சேரவேண்டும்” என்று கோரிக்கையை பிரசாரம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். கிளர்ச்சிகள் கூட நடந்தன ஆந்திரர்கள் “சென்னை ராஜ்யம் மனதே” என்ற கிளர்ச்சியைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இதிலே நியாயமாக ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டி யிருந்ததால் அந்தச் சமயத்தில் எந்த வித முடிவுக்கும் வர முடியாமல்

[27th April 1959] [Sri C. Subramaniam]

இருந்தது. அதற்குப் பிறகு ராஜ்ய புனர் அமைப்புக் குழு என்று ஒன்று ஏற்படுத்தப் பட்டு, பொதுவாக நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய எல்லா ராஜ்யங்களையும் மொழி அடிப்படையிலே மாற்றியமைக்கவேண்டுமா? அல்லது வேறு அடிப்படையில் அமைக்கவேண்டுமா என்ற விதத்தில் ஆலோசனை செய்தது. அப்பொழுது ஆந்திராவில் இருக்க வேண்டிய தாலுகாக்களைப் பற்றியும், சென்னையில் இருக்கவேண்டிய தாலுகாக்கள் பற்றியும் அந்தக் கமிஷனரே தீர்க்கவேண்டுமா? வேண்டாமா என்பது பற்றிய பிரச்சனை எழுந்தது. அப்பொழுது “ஆந்திராவுக்கும் சென்னைக்கும் இடையில் ஏற்பட்டிருக்கும் பிரச்சனை வேறு பிரச்சனை. பொதுவாக ராஜ்யங்களை மாற்றியமைக்கும் பிரச்சனையல்ல. இது தனியாகப் பரிசீலனை செய்து முடிவு காணவேண்டுமென்று எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.” என்ற அடிப்படையில் ராஜ்ய புனர்அமைப்புக் குழு இதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யக்கூடாது என்று அங்கே விவாதித்தோம். அதை அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அங்கே அவ்வாறு விவாதித்ததற்குக் காரணம் “ராஜ்ய புனர்அமைப்புக் குழுவின் இந்தப் பிரச்சனையை விட்டு விட்டால் ரொம்ப நீண்ட காலம் ஆகும்” என்பதுதான். இப்பொழுது அதைவிட நீண்ட காலம் ஆகியிருக்கிறது. ஆகையால் நான் நினைப்பதற்கும் அனுபவத்திற்கும் சில சமயங்களில் மாறுபாடுகள் ஏற்படுகின்றன என்பது தெரிகிறது.

அதற்குப் பிறகு ஆந்திர சர்க்காரும், சென்னை சர்க்காரும் கலந்தாலோசித்து சில பொதுவான கொள்கைகளை ஒட்டி அந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் எல்லைகளை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்தது. அந்த அடிப்படையில் இரண்டு சர்க்காரும் உட்கார்ந்து இந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் இந்த எல்லை மாறுதல்களைச் செய்ய ஒரு தனிப்பட்டவரை நியமித்து அவர் இந்த அடிப்படையில் சிபார்சுகள் செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானித்து திரு பாலசுப்ர அவர்களை இதற்கு மத்தியஸ்தராக மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டது. அவர்கள் சிபாரிசின் பேரில் இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் உங்கள் முன்னால் வந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இதிலே நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய வரத்துக்கள் ஒரு சில இருக்கின்றன. ஒரு சில பகுதிகள் இங்கிருந்து ஆந்திராவுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி சில பகுதிகள் ஆந்திராவிலிருந்து இங்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. சின்ன விஷயம் என்ற காரணத்தினால் என்னவோ ஆறு வருடம் இது நீடித்துப் போய் விட்டதென்று நாம் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும், சின்ன விஷயம் என்று நாம் நினைத்தாலும் இந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களும், இந்தப் பகுதிகளும் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிப் பட்ட ஒரு தரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருப்பதின் காரணமாக அங்கு நடைபெற வேண்டிய வேலைகள் பல அங்கு நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. முக்கியமாக திருத்தணி பகுதியில் எந்தவிதமான வேலையும் நடைபெறாமல் தேங்கிப் போயிருக்கிறது என்றும் அதிகம் அங்குள்ள மக்களுக்கு மிகவும் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அங்கத்தினர்கள் உணரவேண்டும், ஆகவே, இதைக் கூடிய சீக்கிரம் அமுலுக்கு கொண்டு வந்து நமது ராஜ்யத்தில் வரும் பகுதிகளில் வேலைகள் நடப்பது தேங்கிப் போயிருக்கும் நிலையை நீக்கி அவர்களுக்காக என்னென்ன திட்டங்களை நாம் உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமோ, அவசரமாகவும், துரிதமாகவும், நிறைவேற்றிக் கொடுக்க நாம் முயற்சி செய்யவேண்டும். இதை இப்பொழுது இந்த சபை பரிசீலித்து டெல்லிக்கு அனுப்பவேண்டும். அத்துடன் ஆந்திரா சட்டசபையும் இதை பரிசீலனை செய்து அவர்களது சிபார்சுகளையும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி

2-10
p.m.

[Sri C. Subramaniam]

[27th April 1959]

வைக்கவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. பார்லிமெண்ட் மே 8-ம் தேதி வரையில்தான் இப்பொழுது உட்காருவதாக தெரியவருகிறது. ஆகவே மே 8-ம் தேதிக்குள்ளாக இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு உடனடியாக ஜூன் அல்லது ஜூலை மாதத்தில் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து விடுமென்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. 1953 அக்டோபர் 1-ம் தேதி அன்று ஆந்திரா பிரிவினை அமுலுக்கு வந்ததுபோல் இதுவும் அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குத்தான் அமுலுக்கு வருமோ என்று நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஆக்கப் பொறுத்தவர்கள் ஆர்ப் பொறுக்க வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது, இந்தச் சட்டத்திலுள்ள சில முக்கியமான அம்சங்களை மட்டும் நான் உங்களிடம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் 1-வது விதியும், 2-வது விதியும் சாதாரணமாக இந்தச் சட்டம் எப்பொழுது அமுலுக்கு வர வேண்டும், அதிலுள்ள பல்வேறு பதங்களின் அர்த்தம் என்னவென்று எடுத்துச் சொல்ல அமைக்கப்பட்டிருப்பவை. ஆகவே அதைப்பற்றி நாம் அதிகம் விவாதிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. இதில் முக்கியமான விதி 3-வது விதி. அதன் மூலம் எந்த எல்லைப் பகுதிகள், ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கு மாற்றப் படுகிறது என்பது இந்த மூன்றாவது விதி மூலம்தான் ஏற்படுகிறது. அதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'As from the appointed day there shall be aded' இந்த "அப்பாயின்டெட் டே", எந்த நாளில் இது ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எப்பொழுது பார்லிமெண்டில் இது சட்டமாக்கப்படுமென்று நாம் நிர்ணயமாக இன்னும் சொல்வதற்கில்லை. நான் எதிர்பார்ப்பது அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து இது அமுலுக்கு வரலாமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 3 (எ) யில்—

'(a) to the State of Andhra Pradesh, the territories specified in the First Schedule which shall thereupon cease to form part of the State of Madras; and

(b) to the State of Madras, the territories specified in the Second Schedule which shall thereupon cease to form part of the State of Andhra Pradesh'.

இதுதான் முக்கியமான ஷரத்து. பாக்கியுள்ள எல்லா விதிகளும் இதை அமுலுக்கு கொண்டு வரும்போது ஏற்படக்கூடிய பல்வேறு பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக மற்ற விதிகள் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணரவேண்டும். இதில் இருக்கக் கூடிய சில புள்ளி விவரங்களை அங்கத்தினர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது அவசியம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்பொழுது ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் இருந்து சென்னைக்கு 318 கிராமங்களை மாற்ற இருக்கிறார்கள். (மர் K. வினாயகம் 320.) 288 கிராமங்கள், திருத்தணியில் இருந்து, புத்தூரிலிருந்து ஒன்று, 29 சித்தூரிலிருந்து. பாக்கி இரண்டு எங்கிருந்து வருகிறது என்று தெரியவில்லை. இதில் மொத்தமாக வரக் கூடிய ஜனத்தொகை, திருத்தணியில் இருந்து, 2,03,689, புத்தூரில் இருந்து 142, சித்தூரிலிருந்து 36,526, ஆக மொத்தம் 2,40,357 மக்கள் நமது ராஜ்யத்திற்கு வரப் போகிறார்கள். பரப்பளவு எவ்வளவு என்று சொல்ல வேண்டுமானால் திருத்தணி, 358 70 சதுரமைல், புத்தூர் 0.26 சித்தூர் 46.19, ஆக மொத்தம் 405.15 சதுரமைல். இவ்வளவு நமது ராஜ்யத்திற்கு மாற்றப்படப் போகிறது. இதேபோல் சென்னையில் இருந்து ஆந்திராவிற்கு மாற்றப் கூடிய கிராமங்கள் மொத்தம் 151. எழுபத்து ஆறு கிராமங்கள் திருவள்ளூர் தாலுகாவில் இருந்து, 72 கிராமங்கள் பொன்னேரில் தாலுகாவில்

27th April 1959] [Sri C. Subramaniam]

இருந்து, மூன்று கிராமங்கள் கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவில் இருந்து. அதில், ஜனத்தொகை திருவள்ளூரில் இருந்து 49,709, பொன்னேரி, 45,035, கிருஷ்ணகிரி 802 ஆக மொத்தம் 95,546. மாற்றப் படக் கூடிய பிரதேச அளவு, திருவள்ளூர் 122-23, பொன்னேரி 199-01, கிருஷ்ணகிரி 5-15 ஆக மொத்தம் 326-39 சதுர மைல் இங்கிருந்து மாற்றப்பட்ட போகிறது. இதில் லாப நஷ்டக் கணக்கு பார்ப்பதில் பிரயோசனமில்லை. இதில் லாபம் எது நஷ்டம் எது என்று சொல்ல முடியாது. மக்களை கூடுதல் இங்கு எடுத்துக் கொள்வது லாபமா நஷ்டமா என்று பார்த்தால், ஒரு பெரிய பளுவை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்ற உணர்ச்சி வரலாம். மக்கள் வந்து சேருவது நல்லது என்று இருந்தால் சுமார் 1½ லட்சம் மக்கள் நமக்கு அதிகமாக வந்து சேருகிறார்கள் என்று ஓரளவு திருப்தி அடையலாம். அதே சமயத்தில் 2½ லட்சம் மக்களுக்கு 405 சதுர மைல் தான் வருகிறது. ஆனால் 95,000 மக்களுக்கு 326 சதுர மைல்கள் கொடுத்து வருகிறோம். இதில் எவ்வளவு தூரம் லாபம் இருக்கிறது, நஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை வினியகம் அவர்களோடு கணக்குப் போட்டுச் சொல்ல வேண்டும். இதில் எவ்வளவு தமிழ் மக்கள் இங்கிருந்து ஆந்திராவிற்கு மறுபடியும் போகிறார்கள், ஆந்திராவில் இருந்து எவ்வளவு தெலுங்கர்கள் இங்கு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். ஏனென்றால் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு எல்லையை நிர்ணயித்தாலும் பூரா தமிழ் மக்கள் அல்லது பூரா தெலுங்கர்கள் என்ற எல்லைப் பிரதேசம் கிடையாது. இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து வாழக் கூடிய பகுதிகள்தான் அவை. 1,58,043 தமிழர்கள் ஆந்திராவில் இருந்து நம்மிடம் வந்து சேருகிறார்கள். அத்துடன் 77,274 தெலுங்கர்களும் நம்முடன் வந்து சேருகிறார்கள். பாகிஸ்தானவர்கள் 5,040. அதே போல் இங்கிருந்து மாற்றப்படுகிறவர்கள் 31,991 தமிழர்கள் இங்கிருந்து ஆந்திராவிற்கு போகிறார்கள். புதிதாக 77,274 தெலுங்கர்கள் இங்கு வந்து சேருகிறார்கள். இங்கிருந்து போகிற தெலுங்கர்கள் 61,576. ஆகவே 16,000க்கு அதிகமான தெலுங்கர்கள் நமது பகுதிக்கு இந்த மாறுதல் மூலம் வந்து சேருகிறார்கள் என்பதை அங்கத்தினர்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்கள் 1933. இவைதான் முக்கியமான புள்ளிவிவரங்கள். பின், 4, 5 விதிகள் வரக்கூடிய பகுதிகள் எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் இருக்க வேண்டும், எந்தெந்த தாலுகாக்களில் சேரவேண்டும் என்பதை பற்றிய குறிப்புகள் பற்றியது. ஆக, 240,357 மக்கள் நம்மிடம் அதிகமாக வருவதினால், நமக்குள்ள லாபம், 1,44,811 மக்கள் அதிகமாக இங்கு வருவதால் கொள்ளசில் ஆப் ஸ்டேட்டில் இதுவரை நமக்கு 17 பிரதிநிதிகள் இருந்ததற்குப் பதிலாக 18 பிரதிநிதிகள், ஒரு பிரதிநிதி நமக்கு அதிகமாகக் கடைக்கப் போகிறதை முதல் லாபம் என்று நாம் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதற்கு அடுத்தபடியாக அப்பொழுது தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அங்கத்தினருடைய பதவி காலம் முதலிய விஷயங்கள் பற்றி 9-வது பிரிவிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மக்கள் சபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பற்றி 10, 11-வது பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அசெம்பிளியில் இப்பொழுது இருக்கும் அங்கத்தினர்களைவிட ஒரு அங்கத்தினர் அதிகமாக வந்து உட்காருவார் என்று இதன் மூலம் தெரியவருகிறது. இப்பொழுது தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அங்கத்தினர்கள் 205, நாமினேஷன் செய்யப்படக்கூடிய அங்கத்தினர் ஒன்று, ஆக 206 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது திருத்தணித் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் ரெங்கநாத முதலியார் அவர்கள் நம்முடன் வந்து உட்காருவார். (குறுக்கீடு) எந்தப்பக்கத்தில் உட்கார்ந்தாலும் சரி. உதகமண்டலத்திற்கு வந்து பிற்பாடு இந்தப் பக்கம், அந்தப் பக்கம் என்பதில் வித்தியாசமே இல்லை. இந்த தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை 206 என்பதும் நிரந்தரமாக இருக்க முடியாது. ஏனென்றால், பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்களோ, அதை 4, 5 அல்லது 6 ஆல்

2-30
p.m.

[Sri C. Subramaniam]

[27th April 1959]

பெருக்கித்தான் அசெம்பிளியின் அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது புதிதாக சேர்க்கப்பட்டுள்ள பகுதியையும் சேர்த்து தொகுதிகள் அந்த முறையில் மாற்றி அமைக்கப்படும். அடுத்த பொதுத் தேர்தல் வரைக்கும் தான் இந்த எண்ணிக்கை 206. சாதாரணமாக அடுத்த பொதுத் தேர்தல் நடக்கும்பொழுது திருத்தணிப் பகுதியும் சேர்க்கப்பட்டு தொகுதிகள் அதற்கு தகுந்தபடி மாற்றி அமைக்கப்படும். விநாயகம் அவர்கள் நீனைப்பது மாதிரி இப்பொழுது இந்த எண்ணிக்கை 207-ஆக அதிகப்படுத்தினால் எந்த விதமான நன்மையும் உடனடியாக ஏற்படாது. அங்கத்தினர் எண்ணிக்கையை 207 ஆக உயர்த்தினால், 2 அங்கத்தினர்கள் அங்கு போய் போட்டிபோடலாம், அதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று எதிர்பார்த்து திருத்தணிப் பகுதிக்கு 2 அங்கத்தினர்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது, பின்னாலே நடக்கக் கூடியதை கவனிக்காமல் சொல்லுவது என்று கருதுகிறேன். இதைத் தவிர வேறு ஏதாவது இதற்கு வாதங்கள் இருக்குமேயானால், அதைச் சொல்லும் பொழுது அதற்குப் பதில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். லெஜிஸ்லேடிவ் கவுன்சிலப்பற்றி 16-வது பகுதியிலே கண்டிருக்கிறது.

இம்மாதிரி மாறுதல் ஏற்படும்பொழுது ஹைகோர்ட்டின் அதிகாரம் எந்த எல்லைக்குள் இருக்கும் என்பது பற்றி 4-வது பாகத்திலே 18-வது பிரிவிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மாறும்பொழுது எந்தெந்த கேஸ்கள் எங்கெங்கு விசாரிக்கப்படவேண்டும் என்பது பற்றியும் நாம் அதற்குவேண்டிய விதிகளைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி விதிகளைச் செய்வது நமக்குப் புதிதல்ல. ஆந்திராப் பிரிவினைக் காலத்திலும் அதற்கேற்ற விதிகளைச் செய்திருக்கிறோம். இரண்டாவது முறையாக ராஜ்ய புனரமைப்பு போதும் இம்மாதிரி விதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் எந்த விதத்திலும் கஷ்டம் ஏற்படாமல் இருக்கும் முறையிலே இந்த விதிகளை முன்பே ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதே விதிகளைத் தான் இங்கேயும் எடுத்துப் போட்டிருக்கிறோம். அதிலிருந்து ஒன்றும் மாறுபடவில்லை.

புதியதாகச் சேர்ந்துள்ள பகுதிகள் சம்பந்தமாக பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்காமல் இருந்திருப்போம். அதற்கு வேண்டிய நிதியை ஒதுக்குவதற்கு அதிகாரம் கொடுப்பதற்கு, 5-வது பாகத்திலே “ஆதரையேஷன் ஆப் எக்ஸ்பன்டிச்சர்” என்ற தலைப்பின் கீழ் அதற்கு வேண்டிய விதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்படி எல்லைகள் மாறும்பொழுது, சொத்துக்களையும், கடன்களையும் பங்கு போட்டுக்கொள்ளுவது அவசியம் தான். பங்கு போட்டுக்கொள்ளும் பொழுது சொத்துக்கள், கடன்கள் இரண்டையுமே பங்கு போடவேண்டியிருக்கிறது. இவைகளை எப்படி பகிர்ந்துகொள்ளுவது என்பது பற்றி 6-வது பாகத்திலே பல விதிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விதிகள் பொதுவாக இதற்கு முன்பு நாம் ஏற்றுக்கொண்ட விதிகள் தான். அந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்த விதிகள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது சிறு பகுதிகள் தான் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பெரும் பகுதிகள் அல்ல. ஆகையினால் விரிவாக அதற்காக இங்கு விதிகள் அமைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இருக்கக் கூடிய சிறிய பிரச்சனைகளை வைத்துக்கொண்டு, அந்த அளவுக்கு எந்த விதிகள் வேண்டுமோ அந்த விதிகள் மட்டும் 6-வது பாகத்திலே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

7-வது பாகத்திலே “அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ப்ரொவிஷன்ஸ்”, அதாவது நிர்வாகத்தை எப்படி நடத்துவது என்பது பற்றி கண்டிருக்கிறது. 7-வது பாகத்திலே முக்கியமாக அங்கத்தினர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டியது என்னவென்றால், 41-வது விதி. அது ஆரணியார் ப்ராஜக்டைப் பற்றியது.

27th April 1959] [Sri C. Subramaniam]

எப்பொழுதும் பாகம் பிரிந்துக்கொள்ளுவதிலே சில சமயத்தில் லாபம் ஏற்படும், சில சமயத்திலே நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. ஆரணியாரிலிருந்து பெரும் பகுதி நம்முடைய பகுதிக்கு பாயக்கூடியது. இப்பொழுது கிராமங்கள் பிரித்த பிற்பாடு, ஆரணியார் இருக்கக் கூடிய இடம் ஆந்திராவுக்குப் போய்விட்டது. 41-வது பிரிவிலே இது பற்றி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக நம் சர்க்காரும், ஆந்திர சர்க்காரும் சேர்ந்து ஆரணியார் திட்டத்தை எப்படி நிர்வகிப்பது என்பதுபற்றி ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளலாம். அப்படி செய்துகொள்ள முடியவில்லை, அல்லது செய்துகொள்ளுவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது என்றால், இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும்பொழுது ஆரணியார் நிர்வாகம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பது பற்றி ஓரளவுக்கு தற்காலிகமாக முடிவு ஏற்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இடைக்காலத்தில் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த கஷ்டம் ஏற்படும். அப்படி நமக்குள் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள முடியவில்லை என்றால், மத்திய சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்து, இந்த நிர்வாகம் எப்படி நடைபெறவேண்டும் என்று அவர்கள் விதிகளைச் செய்யலாம். அப்படி விதிகள் செய்வதற்கு பிற்பாடு நாம் ஏதாவது ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள முடிந்தால், அந்த ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் மறுபடியும் அதை மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்பது பற்றி 41-வது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றி நாம் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். முயற்சி முடிவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது என்று சென்னால் மத்திய சர்க்கார் இது சம்பந்தமாக உத்தரவு போடலாம். இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே இந்த ஆரணியார் நிர்வாகம் எப்படி நடத்தப்படவேண்டும் என்பதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். ஆகவே, 41-வது பிரிவை அங்கத்தினர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுபற்றி சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுப்பது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். என்னென்றால் ஆரணியார் பற்றி தீர்ப்பு சொன்ன பிற்பாடு, அதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். தீர்ப்பை ஒப்புக்கொண்டாலும்கூட, அந்தத் தீர்ப்பு சரியா, இல்லையா என்று சொல்லக் கூடிய உரிமை எல்லோருக்கும் உண்டு. அந்த முறையில் அந்தத் தீர்ப்பை நாம் ஒப்புக்கொண்டாலும்கூட, இது சரியான தீர்ப்பு அல்ல என்பது என்னடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பயன்பெறக்கூடிய கிராமங்கள் 35. அதிலே 13,000 ஏக்கர்கள் இதன் மூலம் பயன் அடைகின்றன. இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலைமையிலே எல்லா கிராமங்களும் நம்முடைய பகுதியிலே இருக்கின்றன. மாற்றி அமைக்கப்பட்ட பிற்பாடு 13 கிராமங்கள் ஆந்திராவுக்கு போகிறது. அதிலே 7,500 ஏக்கர்கள் அவர்களுக்குப் போய் சேருகிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய, புதியதாக தண்ணீர் பாயக்கூடியது 5,500 ஏக்கர்கள். அதற்கு மேலே இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய பல ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு இதில் தண்ணீர் பாயவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது 35 கிராமங்களில் 13 கிராமங்களை வைத்துக் கொண்டு இதை எப்படி மாற்றி அமைப்பதற்குப் பதிலாக ஆரணியார் திட்டத்தின் கீழ் வரக்கூடிய எல்லாப் பகுதிகளையும் ஒன்றாக ஒரு ராஜ்யத்திலேயே விட்டு வைத்திருக்கலாம். இதிலே பெரும் பகுதி சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடியது. ஆகவே, எல்லா கிராமங்களையும் சென்னை ராஜ்யத்துடன் சேர்த்திருந்தால் நியாயமாக இருக்கும். நாம் ஒப்புக்கொண்ட அடிப்படைக் கொள்கை கூட ஒரு நீர்ப்பாசன வசதியைப் பிரித்து வைக்க கூடாது என்பதுதான். தீர்ப்பு வந்த பிற்பாடு இந்தப் பிரச்சினையை மேலும் நீட்டிக்கொண்டே போவதில் பிரயோஜனமில்லை. இங்கு இருக்கக் கூடிய மக்கள் இதை அனுபவித்தால் என்ன, ஆந்திராவில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அனுபவித்தால் என்ன, எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும் மக்கள் இதனால் முழுப் பலனையும் அடையவேண்டும். ஆந்திர சர்க்காரும், சென்னை சர்க்காரும் இதுப்பற்றி நல்லதொரு முடிவிற்கு வரமுடியும்

[Sri C. Subramaniam]

[27th April 1959]

என்று எண்ணுகிறேன். எந்த காரியத்திற்காக இந்த அனைக்கட்டப் பட்டதோ, அந்தக் காரியத்திற்கு இது பயன்படக்கூடிய முறையிலே ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள முடியும் என்று நம்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சனையை மறுபடியும் நீட்டிக்கொண்டே போவதில், இதுபற்றி சுமுகமாக ஒரு முடிவுக்கு வரக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படாது. சென்னை சர்க்காரும், ஆந்திர சர்க்காரும் ஒன்றுகூடி சுமுகமாக இந்தப் பிரச்சினையை தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் என்ஜினியர்களுக்கும், காரியதரிசிகளுக்கும் கொண்ட இரண்டு கமிட்டிகளை ஆந்திர சர்க்காரும், நம்முடைய சர்க்காரும் நியமித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிட்டிகள் கூடி அநேகம் தடவை பேசியிருக்கிறார்கள். சுமுகமான ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியும் என்கின்ற கருத்து இப்பொழுது தென்படுகிறது.

ஆனால் இதனுடைய முடிவு என்னவாய் இருக்கும் என்று இப்போது சொல்ல முடியாது. கடைசியில் முடிவு சரியாக இல்லாவிட்டால் மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி அவர்களே நியாயங்களை எல்லாம் பார்த்து அவர்களே முடிவான உத்தரவை கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளவேண்டியிருக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு பல விஷயங்களில் மற்ற ராஜ்யங்களும் நாடும் ஒன்றுக்கொன்று இணக்கமான முடிவு எடுத்து வருகிறோம். அதே முறையில் இந்த காரியத்திலும் நல்ல முடிவு காண்பதற்கு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்காக பாடு பட வேண்டியது நம்முடைய கடமை. இந்த சூழ்நிலைமையை நாம் போக்கிவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவ்விதம் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டிய கடமை நம் அனைவருக்கும் உண்டு. அந்த முறையில் தான் இதில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியவர்கள் பேச வேண்டும். இந்த சபையில் பேசப்படும் பேச்சும் அந்த சூழ்நிலைமையை அதிகப்படுத்துவதற்கு உதவியாய் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அடிப்படையில் ஆரணியாறு திட்டத்திற்கு 41-வது விதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக பல்வேறு விஷயங்களைப்பற்றியும், சட்டப்பிரச்சனைகள் பற்றியும் எட்டாவது பாகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் இப்போது கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து மூன்று கிராமங்கள் ஒதுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனம் முனி ரொட்டி போன்றவர்கள் இது ஒதுக்கப்பட்டால் காரியம் ரொம்பவும் மோசமாகி விடக்கூடும் என்று சொல்வார்கள். மேலும் இந்த மூன்று கிராமங்கள் அங்கு சேருவதினால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான லாபமும் இல்லை. அதோடு நிர்வாக வசதியும் கிடையாது. அங்கு இருக்கக்கூடிய ஐந்த் தொகை 802 பேர்கள் என்றாலும் கூட அவர்களுடைய நிர்வாகத்தைப் பற்றியும் நாம் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த கிராமங்கள் கிருஷ்ண கிரிக்கும் ஆந்திராவுக்கும் மத்தியில் இருக்கிறது. காட்டுப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. காடுகளை தாண்டித்தான் அந்த கிராமங்களுக்குப்போக வேண்டும். காலடிப்பாதை உண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். கல்கட்டரோ அல்லது தாசில்தாரோ அல்லது ஆர்.டி.ஓ.வோ அந்த இடத்தைப்போய் பார்த்திருக்க முடியாது. அதற்கு ஒன்றும் வசதி கிடையாது. இதற்கு பதிலாக புத்தூரிலிருந்து ஒரு கிராமம் இங்கு கொடுத்தார்கள். அதே போன்று கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து மூன்று கிராமங்கள் ஆந்திராவுக்கு மாற்று வதனால் என்ன நன்மை ஏற்படப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. மேலும் இந்த முறையில் மாற்றினால் அந்த மூன்று கிராமங்களில் வசிக்கும் ஜனங்களுக்கும் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். நிர்வாகத்திற்கு எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. ஆகவே அதை இங்கேயே நீடித்து இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் நாம் சிபாரிசு செய்யாவிட்டாலும் கூட, இந்த சபையில் பேசப்படும் பேச்சுக்களின் மூலம் ஆந்திர சர்க்கார் இதைப் பற்றி நன்கு ஆர.அமர்ந்து இருந்து ஆலோசித்துப்பார்த்துச் சரியான

27th April 1959]

[Sri C. Subramaniam]

முடிவுக்கு வரும்படியாக நாம் செய்யவேண்டும். போட்டா போட்டி முறையில் இல்லாவிட்டாலும் நல்ல முறையில் இந்த கிராமங்களை சரியான முறையில் நிர்வாகம் செய்ய முடியுமா என்பதைப்பற்றி அவர்களே ஆலோசித்து ஒரு முடிவை தெரிவிக்கவேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல, இந்தக் கிராமங்களை சரியான முறையில் நிர்வாகம் செய்ய முடியாது என்கின்ற நிலையில் அவர்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்து அதை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்கின்ற ஒரு சிபாரிசை அவர்களே கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இதைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசித்த பின்னால், இதை நிர்வாகம் செய்வது கஷ்டம், ஆகவே இப்போது இருக்கிறபடியே இருக்கட்டும் என்ற முறையில் அவர்களே ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே இதில் நாமே முடிவுக்கு வராவிட்டாலும் மத்தியஸ்தர்கள் என்ன முடிவு சொல்லுகிறார்களோ அதை ஒப்புக்கொள்வதற்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

அடுத்ததாக ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், நாம் எவ்வளவோ எல்லைகளை எல்லாம் மாற்றி அமைத்தாலும் கூட ஏதோ ஒரு சில இடங்களில் தமிழ் பேசுகின்ற இடத்தில் தெலுங்கு பேசுகின்றவர்கள் இருப்பார்கள், கன்னடம் பேசுகின்றவர்கள் இருப்பார்கள், மலையாளம் பேசுகின்றவர்கள் இருப்பார்கள், இந்த நிலைமை எந்நாளும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். ஒரு மொழி பேசுகின்றவர்கள் மட்டும் இருக்கக்கூடிய பிரதேசத்தை நாம் பிரித்துவிட முடியாது. நம் முடைய நாடு ஒன்றுபட்டு இருக்கிறது. தெலுங்கு பேசுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள், கன்னடம் பேசுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள், மலையாளம் பேசுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள், குஜராத்தி பேசுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள், இவ்விதம் பல மொழிகளை பேசுகின்றவர்கள் நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு மொழி பேசக்கூடிய ராஜ்யம் என்கின்ற முறையில் இந்த ராஜ்யத்தைச் சொல்ல முடியாது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து, இந்த சபையினுடைய கருத்தும் அதுவாகத்தான் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே இந்த நிலைமையில் நாம் எல்லோரும் நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபடுவது தான் நம்முடைய குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். எல்லைகளிர்ச்சிகள் எல்லை மாறுதல்கள் போன்ற விஷயங்களில் தலையிடாமல், அவைகளில் எல்லாம் கவனம் செலுத்தாமல் நல்ல முறையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தை நிர்வாகம் செய்வதற்கும், அதன் மூலமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தை முன்னேற்றுவதற்கும் நாம் அனைவரும் பாடுபட வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல, இனிமேலும் ஹோசூரிலிருந்து ஒரு பகுதி இங்கு வரவேண்டும், அந்தப் பகுதியிலிருந்து ஒரு இடம் இங்கு வரவேண்டும் என்கின்ற கிளர்ச்சிகளிலோ அம்மாதிரிப்பட்ட கோரிக்கைகளிலோ ஈடுபடாமல் இருக்கவேண்டும் என்று மிகவும் வற்புறுத்தி, பணிவன்போடு இந்த சபையின் மூலமாக எல்லா ராஜ்ய மக்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்மைப்போல் தான் மற்ற ராஜ்ய மக்களும் இனிமேல் இம்மாதிரிப்பட்ட கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடாமல் நாட்டுமக்களுடைய நன்மைக்கான விஷயங்களுக்காக பாடுபட வேண்டும் என்றும் இதன் மூலமாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலையில் நம் ராஜ்யத்தில் பல மொழிகள் பேசுகின்ற மக்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னேன். இம்மாதிரி இருக்கின்ற நிர்வாகத்தின் கீழ் இதர மொழி பேசுகின்றவர்களின் உரிமையும், நலனும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். தமிழ் மொழி பேசுகின்ற இடத்தில் இதர மொழிகள் பேசுகின்றவர்கள் இருந்தாலும்கூட, தெலுங்கு பேசுகின்ற ராஜ்யத்தில் இதர மொழி பேசுகின்றவர்கள் இருந்தாலும்கூட, அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டதாக வேண்டும். இதர மொழிகள் பேசுகின்றவர்கள் தங்களுக்கு எல்லா உரிமைகளோடும், வாழ்முடியும்

[Sri C. Subramaniam]

[27th April 1959]

என்கின்ற நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். தெலுங்கு பேசுகின்றவர்கள் தமிழ் நாட்டில் இருந்தாலும் சரி, கன்னடம் பேசுகின்றவர்கள் தமிழ்நாட்டில் இருந்தாலும் சரி, மலையாளம் பேசுகின்றவர்கள் தமிழ் நாட்டில் இருந்தாலும் சரி, அதேபோன்று தமிழ் பேசுகின்றவர்கள், கன்னட நாட்டிலோ, மலையாள பிரதேசத்திலோ, ஆந்திர பிரதேசத்திலோ இருந்தாலும் சரி, இதர மொழி பேசுகின்றவர்களுடைய எல்லா உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மொழிப்பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் எந்த மொழி யார் பேசுவதாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். உரிமைகள் என்று சொல்லும்போது, கல்வி பெற உரிமை வேண்டும், பலதரப்பட்ட தொழில்கள் நடத்துவதற்கு உரிமை வேண்டும், சர்க்கார் மூலமாக பெறக்கூடிய நன்மைகள் கிடைப்பதற்கு உரிமை வேண்டும், பல்வேறு கல்வி ஸ்தாபனங்களில் இடம் பெறுவதற்கு உரிமை வேண்டும், இப்பேர்ப்பட்ட உரிமைகள் எல்லாம் கிடைப்பதற்கு வழி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இந்த முறையில் நாடுகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஒன்று பட்ட இந்தியாவாக இயங்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் சமீபத்தில் ஸோனல் கவுன்ஸிலிருந்து ஒரு உப கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த கமிட்டியில் கேரளம், சென்னை, மைசூர், ஆந்திரம் இந்த நான்கு ராஜ்யங்களுடைய பிரதிநிதிகளும் இருக்கிறார்கள். இந்த நான்கு தேசங்களுடைய பிரதிநிதிகளும் (திராவிட நாடு என்று சொல்வது போல் திராவிடப்பகுதியிலுள்ள நான்கு பிரதிநிதிகளும்) ஒன்று சேர்ந்து கலந்து ஆலோசித்து, எந்தெந்த பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு எந்தெந்த உரிமைகள் எல்லாம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்துப் பார்த்து ஒரு முடிவு சொல்ல வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த முடிவுகளின் பேரில் இந்தியா முழுமைக்கும் நிர்வாகம் நடத்தக்கூடிய முறையில் விதிகளை வகுக்கவேண்டியிருக்கும். அந்தக்கமிட்டியில் பல்வேறு ஆலோசனைகளையும் பல்வேறு தகவல்களையும் சேகரித்து விவாதம் நடத்த முடிவு எடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்தக்கமிட்டி மே 1-ம், 2-ம் தேதிகளில் கூடுவதாக இருந்தது. துரதிருஷ்டவசமாக இதில் ஆந்திர பிரதிநிதியாக இருந்த கணம் காளா வெங்கட்டராவ் அவர்கள் காலம் சென்றுவிட்டதின் காரணமாக ஆந்திராவுக்கு வேறு பிரதிநிதி போடவில்லை. இப்போது ஆந்திரா கல்வி மந்திரியாக இருக்கக்கூடிய கணம் பட்டாபிராமராவ் அவர்கள் ஆந்திர பிரதிநிதியாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் நம் நாட்டிலேயே மந்திரியாக இருந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிட்டி மே 16, 17 தேதிகளில் கூடப்போகிறது. கூடி ஆலோசித்து பல விஷயங்களைப்பற்றி விவாதித்து நல்ல முடிவு எடுக்கும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் சந்தேகம் கிடையாது. இந்த கமிட்டியின் மூலமாக நமக்கு நல்லதொரு முடிவு கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். (குறுக்கீடு) இந்தக் கமிட்டி ஊட்டியிலே கூடும், இங்கு இருக்கின்ற சீதோஷ்ணம் இந்த முடிவு எடுப்பதற்கு சாதகமாக இருக்கும், விவாதத்தில் “சூடு” அதிகமாக இராமல் குளிர்ந்த நிலைமையில் நன்கு ஆலோசித்து நல்ல முடிவுக்கு வருவதற்கு உதகை உதவும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகின்றேன். இதன் மூலமாக எந்த மொழி பேசுகின்றவர்கள் எந்த இடத்தில் இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் வாழ முடியும் என்ற அளவுக்கு முடிவு எடுக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இதன் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்தில் வாழக்கூடிய மக்களும் தங்களுக்குள்ள உரிமைகளோடு நலமாக வாழ முடியும் என்கின்ற எண்ணம் ஏற்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த நிலைமையில் எந்த ராஜ்யத்தில் வாழக்கூடிய மக்களாக இருந்தாலும் சரி எல்லோரும் சேஷமமாக வாழ முடியும் என்கின்ற நம்பிக்கையில் இருந்து அனாவரம் சகோதர மனப்பான்மையுடன் வாழக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கேற்ற

[27th April 1959]

[Sri C. Subramaniam]

முறையில் இதில் பங்கு கொண்டு பேசுகின்றவர்களின் பேச்சுக்கள் அமைந்திருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் சபை முன் வைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the proposed Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959, be taken into consideration ”.

இப்பொழுது மணி 2-45க்குமேல் ஆய்விட்டது. பொது விவாதமும், பிரிவு வாரியாக ஆலோசனையும் நடக்கவேண்டும். ஒன்றரை மணி நேரம் பொது விவாதத்திற்கும், பிரிவுவாரி ஆலோசனைக்கு ஒரு மணி நேரமும் போதுமா என்று சபையின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். 54 ஷரத்துக்களும் 6 ஷெட்யூல்களும், அவைகள் பேரில் ஏராளமான திருத்தங்களும் இருக்கின்றன. ஆதலால், ஒன்றரை மணி நேரம் பொது விவாதத்திற்குப் போதுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒன்றரை மணி நேரம் பொது விவாதத்திற்கும் முக்கால் மணி நேரம் ஷரத்துவாரிப் பரிசீலனைக்கும் நேரம் ஒதுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக எல்லேத்தளபதிகள்தான் பேசுவார்கள்.

MR. SPEAKER : அப்படியிருந்தால் சரி. எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்குப் பதினைந்து நிமிஷமும், பொது விவாதத்தில் பேச ஆரம்பிக்கிறவருக்கு பதினைந்து நிமிஷமும் மறற்கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு பத்து நிமிஷம் வீதமும் நேரம் ஒதுக்குகிறேன். இப்பொழுது கனம் ஸ்ரீ கே. வினாயகம் அவர்கள் பேசலாம்.

(As soon as Sri K. Vinayakam got up to speak, there was all round clapping in the House.)

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, can hon. Members clap in the House?

MR. SPEAKER : Hon. Members clap only to show their appreciation . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, I may say that the parliamentary practice is only to tap the table, but there is no table here! (Laughter.)

MR. SPEAKER : There is no table and there is no tapping; they are clapping.

* SRI K. VINAYAKAM : மதிப்பிற்குரிய சபைத்தலைவர் அவர்களே, இந்நாள் எந்நாள் வருமோ என்று பல ஆண்டுகள் எங்கித்தவித்துக் கொண்டு இருந்தேன். இந்தத் திருத்தணி விஷயம் என்று சொல்லும் போதெல்லாம் ஏதோ வினாயகம் பிரச்னை என்று ஆந்திரர்கள் சொன்னால் நான் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்றாலும், தமிழர்களே என்னைக் கூட்டிக் காட்டுகிறார்களே என்று ஐயப்படுகிறேன்.

• THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சுப்ரமணியத்தினுடைய பிரச்னை வினாயகத்திற்குத்தான் இருக்க முடியும். (சிரிப்பு.)

[27th April 1959]

*SRI K. VINAYAKAM : மொழி அடிப்படையில் நாடு பிரிவது இயற்கை தான். அப்படி ஆந்திரர்கள் தமக்கு என்று ஒரு நாடு வேண்டுமென்று கேட்ட போது, நம்மிடமிருந்து பிரிந்து போகிற ஆந்திரர்களுக்கு நாடு தரும்போது நாம் செய்திருக்கவேண்டிய ஒருசில காரியங்களைச் செவ்வனே கேட்பதில் செய்திருந்தால், இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவாவது லாபம் என்று சொன்னார்களே; அதையெல்லாம் தடுத்திருக்கலாம் என்று நான் தாழ்மையாக நம்புகிறேன். ஏனென்றால், சென்னையிலே இருந்த ஆந்திரர்கள், சென்னை நகரம் தமக்கு என்று வேண்டுமென்று கேட்டதற்குக் காரணம் வேறு. அவர்கள் வேங்கடத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்தார்கள். ஆனால், சென்னையிலிருந்து தமிழர்கள், சென்னை நகரம் ஆந்திரர்களுக்குப் போயிவிடுமோ என்று புள்ளிவிவரங்களைச் சரியாகப் பார்க்காமலேயே பயந்து, தமிழ் நாட்டில் வடக்கு எல்லை யாகிய வேங்கடத்தைக் காக்காமலேயே தலை நகரம் மாத்திரம் இருந்தால் போதும் என்று பெரிய தலைவர்கள் நினைத்தது எங்களுடைய துரதிருஷ்டம், அந்த எல்லைப் பகுதி தமிழர்களுடைய துரதிருஷ்டம், என்று யான் நினைக்கிறேன்.

அப்பொழுதிருந்த தமிழ்நாட்டுப் பெரும் தலைவரான திரு. ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் மகாநாடுகூட்டி, தலை நகரம் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று சொன்னபோதே இந்த எச்சரிக்கையை அந்த மாநாட்டில் தந்தேன். ஆந்திரர்கள் தலைநகரம் வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு ஒரு காரணம், வேங்கடத்தை அவர்கள் காப்பாற்றிக்கொள்ளத்தான். ஆந்திரர்கள் சென்னை நகரத்திலே அதிகமாக எண்ணிக்கையில் இல்லை. குறைவாகத்தான் இருந்தபோதிலும், ஏதோ சரித்திரத்தைக் காட்டி தலை நகரம் அவர்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதே சரித்திரத்தை காட்டி நாம் சிலப்பதிகார ஆசிரியர் முதல் மறைந்துபோன பாரதியார் வரை, வேங்கடம் நம்முடைய எல்லை என்று சொல்லியிருக்கும்போது, அதே சரித்திரத்தை நாம் காட்டியிருந்தால், வேங்கடம் நமக்கு வடக்கு எல்லையாக கிடைத்திருக்கும். இப்பொழுது அது போய்விட்டது. எல்லைப் பகுதியில் இருக்கிறவர்களைப் பொறுத்த வரையிலும், இன்றும் கலாசார அடிப்படையில், எங்களுடைய எல்லை வேங்கடம் தான். அதைப்பற்றி கிளர்ச்சி செய்யக் கூடாதென்றால் எப்படி பெறுவோம் என்று ஒரளவு சிந்தித்து அதற்கு முடிவு செய்வோம். ஆன போதிலும், எங்களுக்கு அதுதான் எல்லை. என்னைக்குமே தமிழர்களுக்கு அது தான் எல்லை. அப்படியிருக்கும்போது, ஆந்திரம் பிரியும் போது, நாம் என்ன செய்திருக்கவேண்டும்? “டிஸ்ப்யூடெட் எரியா” என்று சொல்லப்படும் பகுதிகள் இருக்கின்றனவே, அவைகளை “ரெஸ்ட்ரீயூவரி மெட்ராஸ் ஸ்டேட்” டிலே வைத்திருக்கவேண்டும் என்று நம்முடைய அரசாங்கம் கேட்டிருந்தால் மத்திய அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும். ஆந்திரத் தலைவர்களும் அதை மறுத்திருக்க முடியாது. எங்களைப் பொறுத்த வரையில், வேங்கடம் “டிஸ்ப்யூடெட் எரியா” என்று குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும். ஒரு பகுதியை “டிஸ்ப்யூடெட் எரியா” என்று நாம் குறிப்பிட்டு வைத்திருக்கும் பட்சத்தில், அதை நம்மிடம் தான் விட்டு வைத்திருப்பார்கள். ஏனென்றால், “அன்டிஸ்டிஸ்ப்யூடெட் எரியா” தான் அவர்களுக்குப் போகவேண்டும். “டிஸ்ப்யூடெட் எரியா” ஆகிய வேங்கடம் வரையில் நம்மிடம் இருந்தால் “இன்பில்ட்ரேஷன் ஆப் பாபுலேஷன்” தடுக்கப்பட்டிருக்கும். அப்பொழுது இருந்த ராஜாஜி சர்க்கார் சித்தாரை விட்டு விட்டார்கள். அது எங்களுடைய துரதிருஷ்டம். ஒருவர் மீதிலும் தவறு நான் சொல்ல மாட்டேன். கொடுமை செய்தனர் என்று கூட நான் சொல்ல மாட்டேன். எத்தனை ஆண்டுகள் நாங்கள் கஷ்டப்பட்டோம். ஆறு ஆண்டுகளாக நாங்கள் ஆந்திரத்திலே இருக்கிறோம். அதற்கு முன்பாக “காம்போலிட் ஸ்டேட்” டிலிருந்து அப்பொழுதாகிலும் எங்களைக் கவனித்தார்

27th April 1959]

[Sri K. Vinayakam]

களா? இல்லை. இருக்கும் ஜில்லாக்களிலேயே சித்தூர் ஜில்லாதான் கேடு கெட்ட ஜில்லா என்று சொல்வார்கள். அங்கு ஒரு விதமான வசதியும் ஏற்படவில்லை. பொதுவாகவே, சித்தூர் ஜில்லாவுக்கு ஒன்றும் இல்லாத தால், தகராறுக்குரிய எங்கள் பகுதியை எல்லைப்பகுதியை டிஸ்ப்யூட்டெட் எரியாவாக வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். இப்பொழுதுகூட அங்கு ஒரு ரோடுகூட செப்பனிடப்படவில்லை. அங்கே குடிதண்ணீருக்குக் கிணறு கூட இல்லை. புதிதாக கிணறு ஒன்றுகூட வெட்டவில்லை. பள்ளிக்கூடம் கூட வைக்கவில்லை. ஒருவிதமான நல்ல வேலையும் செய்யப்படவில்லை. ஆறு ஆண்டுகளாக.

தலைவர் அவர்களே, நான் அந்த ஊரைச் சார்ந்தவன். திருத்தணி யிலே பிறந்தவன். அங்கேயிருந்து சென்னை நகரத்திற்குக் கல்லூரிக்குப் படிப்புக்காக வந்தேன். அங்கே தமிழ்ப் படிப்புக்கு வசதி இல்லை. இன் னும் அங்கே தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடம் இல்லை. பெரும்பாலும் தமிழ் மக்கள் அங்கு இருந்தபோதிலுங்கூட அங்கே இரண்டு லட்சம் தமிழ் மக்கள் இருந்து வருகிறார்கள் என்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள்கூட குறிப் பிட்டார்கள். அவ்வளவு மக்கள் அங்கிருந்தும் தமிழ்ப் படிக்க வசதி இல்லாமலிருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. தாயகத் தோடு சேரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் வருகிறோம். வந்த பிறகு எங் களைப்பற்றி கவனித்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதுவேறு பிரச்சனை. எங்களுடைய மக்களோடு சேரவேண்டுமென்பதற்காக கிளர்ச்சி செய்தேனே தவிர, ஏதோ எல்லைப்பகுதியில் கிளர்ச்சி செய்து வேறு பட்டம் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை. தாயகத்தோடு சேரு கிறோம்.

பிரிவினை நேரத்தில் லாபமும் நஷ்டமும் இருப்பது சகஜம் என்றாலும், பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதே நான் சொன்னேன். அப்பொழுது நான் எதிர்க்கட்சியிலிருந்தேன். தெரியாமாகச் சொன்னேன். (சிரிப்பு) இப்பொழுது கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கியிருக்கிறேன். ஆரணியாறு பகுதியை அபி விருத்திச் செய்யக்கூடாது என்று நான் முதல் ஆண்டிலேயே சொல்லி யிருக்கிறேன். காரணம், இந்தப் பிரச்சனையிலே ஈடுபட்டவன் நான். தமிழ் மக்களுடைய பரந்த மனப்பான்மையைக் காட்டுவதாக ஆரணியாறுத் திட்டம் அமைந்திருந்தாலும், “நமக்கு வரவேண்டிய பகுதி நமக்கு வராமல் பிறருக்குப் போய்விடப்போகிறது. ஆகையால், சில ஆண்டுகள் போகட்டும், ஆரணியாறுத் திட்டத்திற்குப் பணத்தைச் செலவு செய்யாதேயுங்கள், பொறுத்திருங்கள்” என்று நான் சொன்னேன். இருந்தாலும் கேட் கவில்லை அப்பொழுதிருந்த அரசாங்கம். நம்மைவிட ஆந்திரர்கள் கெட்டிக் காரர்கள். எப்படியென்றால், நகரி, புத்தூர், திருத்தணி முதலிய பகுதி களில் ஒரு கல்லையோ, ஒரு கூடை மண்ணையோ கூட போட்டு செப்பனிட வில்லை. புத்தூரிலிருந்து திருப்பத்திக்கு தார் ரோடு போடவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இலவசமாக அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடப் போவதில்லை. அந்தந்த பகுதிக்குத் தகுந்த பிரகாரம் செலவை இரண்டு பேரும் பங்குபோட்டுக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கும்.

SRI K. VINAYAKAM : செய்தது சரி. ஆனால், அதைத் தவிர்த்து இருக்கமுடியும். இந்தப் பகுதினைப் பிரிக்கும் நேரத்தில் அப்போதே சொன்னேன். பிரிக்கா அடிப்படையில் எடுத்திருந்தால் சத்தியவேடு அவர் களுக்குப் போகாது. புத்தூர் போகாது, நான் அப்போதே சொன்னேன். அந்தப் பிரச்சினையில் அதிகமாக அக்கறைகொண்டு, “வில்லேஜ் ஆஸ் எ யூனிட் வில் ஸர்வ் ஆஸ் எ டிஸ்டெர்விஸ் டு அஸ்”, என்று அப்பொழுதே சொன்னேன். அதை ஆந்திரர்கள் தெரிந்துதான் கிராமத்தை அடிப் படையாக வைத்து பங்கு போடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச்

[Sri K. Vinayakam]

[27th April 1959]

செய்வதினாலே ஆரனியாறு ஒரு கிராமமகக் கருதப்பட்டு அது போய்விடும் என்று தெரியும். பிர்க்காவை யூனிட்டாக எடுத்து இருந்தால் இப்பொழுது நமக்கு சித்தூர் ஒரு பிர்க்கா வந்து இருக்கும். திருத்தணி வந்திருக்கும். நகரி வந்திருக்கும். புத்தூர் வந்திருக்கும். சத்தியவேடு நம்மிடமிருந்து போயிருக்காது, பிர்க்காவை யூனிட்டாக வைத்து இருந்தால், கம்யூனிஸ்ட்டுத் தலைவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அதைக் காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். கிராமத்தை யூனிட்டாக எடுத்துக் கொள்ள அப்பொழுது நமது அரசாங்கம் மறுத்திருந்தால் பிர்க்காவை அடிப்படையாக வைத்திருந்தால், இந்தச் சிக்கல் வந்திருக்காது. நமக்கு அதிகமான பகுதிகள் வந்திருக்கும். நம்மிடமிருந்து சத்தியவேடு கூட போயிருக்காது என்பதை ஞாபகமுட விரும்புகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அப்பகுதியிலே இருக்கும் பல தமிழர்கள் சிறைக்குச் சென்றார்கள், தடியடி பட்டார்கள். நானே நம்முடைய ஆட்சியாளர்களால் புனியமாரால் அடிக்கப்பட்டேன். நானும் சிறையிலே ஒரு சில நாட்கள் இருந்தேன். இதையெல்லாம் பெருமையாக நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் தவிர குறை கூறவில்லை. அன்றைய சர்க்காரை எதிர்த்தது தவறு. யாராயிருப்பினும் சரி, சர்க்கார் இயற்றிய சட்ட திட்டங்களுக்கு அடங்கியிருக்கவேண்டும். அடங்கியிருந்தால் இந்த நிலைமை வந்திருக்காது. எதிர்த்துப் போராடினார்கள். ஏதோ ஒரு எல்லைக் கமிஷன் வரும் என்று நினைத்தோம். அதற்காகத்தான் தேசிய சர்க்காரையும் நானே எதிர்த்து சிறைக்குப் போனேன். இந்தப் போராட்டத்தில் இருவர் இறந்துபோனார்கள் என்று நான் இந்தச் சபைக்கு ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். திருவாலங்காட்டுப் பகுதியிலிருந்து வந்த ஒருவர் சத்தியாக்கிரம் செய்து, ராஜமகேந்திரபுரம் சிறையிலே இறந்து போனார். பழனியிலேயிருந்து வந்த ஒரு தோழர்—அவர் தமிழரசுக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்—சிறையிலே இறந்து போனார். இந்த இயக்கத்திற்கே முதன்மையாக நின்று நடத்தியவர் தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் திரு. ம. பொ. சிவஞான கிராமணியார் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

3 p.m.

இது தனிப்பட்ட விஷயம் என்று தள்ளிப்போடக் கூடாது. இதை நன்றாக ஆராயவேண்டும். இது தனிப்பட்ட பிரச்சனை, ஆதலால் தனியாக இதற்கு என்று ஒரு குழுவை அமைத்து எல்லையைப் பிரிக்கவேண்டும் என்று நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். அப்பொழுது அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதன் பிறகு ஆந்திர சர்க்கார் மந்திரிகளும் நமது சர்க்கார் மந்திரிகளும் நேராகக் கலந்து கொண்டு பேசிப்பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். முதலில் நான் சொன்னதை நமது அமைச்சர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதன் பிறகு அவர்களும் இவர்களும் கலந்து கலந்து பேசிப் பேசி வந்ததால் தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகுதான் கடைசியான இந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது. கடைசி வரையில் பேசிப் பேசி மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து கொண்டு இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இங்கிருந்து அங்கு கொஞ்சம் கொடுத்து அங்கிருந்து கொஞ்சம் இங்கே வாங்கி ஒரு சுமுகமாக முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. என் டகுதியில் உண்மையிலேயே சில ஆந்திராவுக்குப் போய் விட்டாலும் பாதகம் இல்லை. அதிகப் படியாக தமிழர்கள் இருக்கக்கூடிய பகுதி நமக்கு வந்திருக்கிறது. அதனால் சந்தோஷம் தான். அதையே நமது அரசாங்கம் ஓரளவு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது அந்த அளவுக்கு அவர்கள் வந்ததற்கும் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

27th April 1959]

[Sri K. Vinayakam]

இதற்கு ஒன்று ஒரு உபமானத்தையும் பாரதத்திலிருந்து எடுத்துச் சொல்ல சொல்லலாம். பாரதத்தில் பஞ்ச பாண்டவர்கள் ஒரு வருஷம் ஆஞ்ஞான வாசம் இருந்து விட்டு நாட்டைப் பெற்றதபோல் நாங்களும் ஆறு வருஷங்கள் ஆஞ்ஞான வாசம் இருந்து நமது பகுதிகளைப் பெற்றிருக்கிறோம். காம்போசிட் மெட்ரூசாக இருந்தபோது எவ்வளவோ போராட்டங் களை நடத்தினோம். பாண்டவர்கள் கஷ்டத்தை அனுபவித்து போல நாங்களும் அனுபவித்தோம். நமக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய பகுதிகள் நெக்லெக்ட்டு எரியாவாக இருக்கிறது. அதை அப்படியே கருதி அவை களுக்கு தனிப்பட்ட சலுகைகள் இந்த அரசாங்கம் காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கு வரக்கூடிய பகுதிகள் எவ்வளவோ புறக்க ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்கு தனியாக பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை அதனால் அதற்கு என்று நமது சர்க்கார் கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். போன பட்ஜெட்டில் ஒதுக்காவிட்டாலும் தனியாக ஒதுக்கி வைத்து செலவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமக்கு வருகிற பகுதியில் திருவாலங்காடு இருக்கிறது. திருத்தணி இருக்கிறது. வள்ளியை சுப்ரமணியம் மணந்த இடமாகிய வள்ளிமலை வரு கிறது. தமிழர்களுடைய திருக்கோயில்களாகிய பகுதிகள் நமக்குக் கிடைக் கிறது. சரித்திர பெயர்பெற்ற பகுதிகள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. நல்ல தமிழ் பகுதிகள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. இதில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல் லாப நஷ்டத்தைக் கணக்கில் பார்க்கக்கூடாது. வருகிற தமிழ் பகுதிகளிலெல்லாம் தான் அதிகப்படியான தமிழர்கள் இருக்கிறார் கள். நம்மை விட்டு சில செழிப்பான பகுதிகள் போனாலும் நமக்கு அது கப்படியான தமிழர்கள் இருக்கக்கூடிய பகுதிகள் வருவதால் போகக்கூடிய பகுதிகளைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. செழிப்பான பகுதி கள் போனாலும் அதை நாம் வரவேற்கத்தான் வேண்டும். அதை ஆதரிக்க கத்தான் வேண்டும். புத்தூர் பகுதியிலிருந்து சில பகுதிகள் போகின் றன. நல்ல பகுதிகள் போனாலும் வருகிற பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் இதை வரவேற்கிறார்கள். திருபுதி அடைகிறார்கள். மற்றப்படி சென்ஸஸ் கணக்கை எடுத்துப்பார்த்தால் திருமலையில் அதிகப்படியான தமிழர்கள்தான் இருக் கிறார்கள். ஆந்திரர்கள் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள். சென்சஸை எடுத்துப்பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரியும். அங்கே தெலுங்கர்கள் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள். (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கடராமன் : டில்லியில் கரேலபாக் இருக்கிறது. அது ஒரே அடிப்படையில் இல்லை. (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் பெங்களூரில் தமிழர்கள் அதிகமாக இருக்கி றார்கள்). தமிழர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இடங்களையெல்லாம் நமக்கு வருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகள் எல்லாம் நமக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. சிலர் சொல்லு கிறார்கள் நமக்கு வரக்கூடிய பிரதேசங்கள் எல்லாம் மலைப் பிரதேசம் என்றும் நம்மை விட்டுப்போகக் கூடிய பிரதேசங்கள் எல்லாம் நல்ல பிரதேசங்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் பாதகம் இல்லை. கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய பகுதியை நல்ல முறையில் வளம் பெறச் செய்திருந்தார்கள், அவையெல்லாம் போகிறது. அதேபோலவே வரப்போகிற பகுதிகளையெல்லாம் நாம் வளம்பெறச் செய்து கொள்ளலாம். அவருடைய பகுதிகளை தேவலோகமாக ஆக்கியது போல் வரப்போகிற பகுதிகளையும் தேவலோகமாக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திருவேலங்காட்டை நல்ல வளமுள்ள பிரதேசமாக ஆக்கிவிடலாம். அது அவர்களுடைய கடமை. அதைப் பற்றி யாருக்கும் கவலை இல்லை. வரப்போகிற பகுதிகள் எல்லாம் இப்பொழுது நெக்லெக்ட்டு எரியாவாக இருப்பதால் அவைகளை வளமுள்ள பகுதிகளாக ஆக்கவேண்டும். அதற்கு தனிப்பட்ட முறையில் சலுகைகள் காட்ட முன் வரவேண்டும். நெக்லெக்ட்டு பகுதியாக இருந்தாலும் அங்குள்ள மக்கள் இங்கே வரு

[Sri K. Vinayakam]

[27th April 1959]

வதற்கு சந்தோஷப்படுகிறார்கள், எந்தப் பகுதியாக இருந்தாலும் அமைச்சர்கள் மனது வைத்தால் நல்ல பகுதிகளாக ஆக்கிவிடலாம். தமிழர்களால் போற்றப்பட்ட பகுதிகள் நமக்கு வருகிறது அதனால் அதைக்கண்டு நாம் சந்தோஷப்படவேண்டும்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் தெரிவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. வேங்கடம் விஷயமாக கொஞ்சம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதை விட்டு விடக்கூடாது. வேங்கடத்திற்குப் போகக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் அநேகமாக தமிழர்கள்தான். தமிழ் நாடு முழுவதும் உள்ள பக்தர்கள்தான் அங்கு போகிறார்கள் ஆந்திரா விலிருந்து சிலர்தான் வருகிறார்கள். கன்னடத்திலிருந்தும் குறைவாகத்தான் வருகிறார்கள். வடக்கேயிருந்தும் வருகிறார்கள். அதற்குக் கணக்கு இல்லை. அதிகப்படியான தமிழர்கள் வேங்கடத்திற்குச் செல்வதால் அதைவிட்டு விடக்கூடாது. அதற்கு என்று தனிப்பட்ட போராட்டம் தேவையில்லை. உரிமை பாதிக்காமல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். “கான்ஸ்டிடியூஷனல் பைட்” என்று சொல்வார்களே அப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். என்பதை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோவனூக்கு வருகிற பணத்திலிருந்து அதிகப்படியான பணத்தை எடுத்து யுனிவர்ஸிட்டிக்கு செலவு செய்கிறார்கள். அந்த யுனிவர்ஸிட்டியில் ஒரு தமிழ் பிரேரணைவைத்து தமிழ் நடத்துகிறார்கள். தமிழை வளர்க்கிறோம் என்ற அடிப்படையில் அப்படிவைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்று ஒரு தனிப்பட்ட டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கேயிருந்து வரக்கூடிய கடிதங்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில்தான் வருகிறது. எனக்கு வரக்கூடிய கடிதங்கள் எல்லாம் தமிழில்தான் வருகின்றன. அந்த அளவில் அங்கே தமிழ் வளர்க்கப்படுகிறது. இப்படி இல்லாமல் அங்கே தனியாக ஒரு தமிழ் கல்லூரியை வைத்து தமிழை வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த சர்க்கார் அவர்களை வற்புறுத்தவேண்டும். இது சாதாரணமான விஷயம். இதை நிறைவேற்றுவதில் பங்கு கொள்வதற்கு தமிழர்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆந்திரர்களும் விரும்புகிறார்கள். கன்னடாவும் சேர்ந்து ஒரு காம்போசிட் ராஜ்யமாக இருந்தபோது இப்படிப்பட்ட ஒரு யோசனை இருந்தது. இப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட ஒரு யோசனை இருக்கிறது. இப்பொழுது தமிழ் நாடு எல்லைப் பிரச்சனையைப்பற்றி ஒரு மசோதா வருகிறது. இந்த சமயத்தில் இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச்சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம் முடைய அரசாங்கம் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட யோசனையைச் சொல்ல வேண்டும். அந்த எல்லைப் பகுதியிலிருந்து நான் வருகிறேன். அந்தப் பகுதியிலுள்ள தமிழர்களுடைய சார்பாக நான் தமிழ் நாட்டு மந்திரிகளுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக கனம் சி. சுப்ரமணியம் அவர்களுக்கும், கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்கு வந்ததற்கு, அதைப்போலவே கனம் மாணிக்கவேலு அவர்களுக்கும் காலம் சென்ற களா வெங்கடராவ் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர் ஆன்மா சாந்தி அடைய வேண்டும். இதற்கு உதவியாக இருந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் குறிப்பாக திரு வெங்கடேசன் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: How much time does the Hon. Minister want for his reply? (The Hon. Sri C. Subramaniam: Ten minutes, Sir.) I hope only those hon. Members who are interested in the boundary dispute will be allowed to speak, for, so many

27th April 1959]

[Mr. Speaker]

hon. Members who have nothing to do with the boundary dispute have also given their names and the time is limited. With the support of the House, I hope I will call only those who have something to do with the boundary dispute.

* SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது சட்டசபையின் முன்னால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற ஆந்திர தமிழ் எல்லைப் பிரிவினை மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன். நமக்கு முன்னால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவானது உண்மையிலேயே ஸ்ரீ விநாயகம் சொன்ன மாதிரி இன்னான் என்றுவருமோ என்று எங்கிக் காத்திருந்தேன் என்றார். ஆனால் இன்னான் என்றும் வரலாகாது. இப்போதுள்ளபடி ஜில்லா அடிப்படை யிலேயே இராஜ்யங்கள் பிரிந்திருக்கவேண்டும் என்று நினைத்தவர்க களிலேயே நானும் ஒருவன். ஸ்ரீ விநாயகம் அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்ததின் பயனாக இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா வந்திருக்கிறது. அவருடைய கிளர்ச்சிதான் இதற்கு காரணமாக இருந்தது என்று சொன்னார். அவருக்கு அதற்காக வடக்கு எல்லை தளபதி என்ற பெயர்கூட வந்தது.

SRI K. VINAYAKAM : அப்படிப்பட்ட பெயரை நான் வைத்துக் கொள்ளவில்லை.

* SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL : பத்திரிகையில் அப்ப டிப்பட்ட பெயர் வந்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே அப்படிப்பட்ட பெயரை அவருக்கு யார் கொடுத்தார் என்பது எனக்குத் தெரியாது. திருத்தணி பொறுத்த வரையில் அவர் வடக்கு எல்லைத் தளபதியாக இருந்தால் போதாது. இன்னும் தெற்கு பகுதியில் நெல்லூர் ஜில்லாவில் சில பகுதிகளும் நமக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. நல்ல முறையில் எல்லை பகுதிகள் வகுக்கப்படவில்லை.

(Sri V. K. Krishnamurthy in the Chair.)

அந்தமுறையில்—இரண்டு பூனை சண்டைபோட்டுக்கொண்டு மத்தியஸ்தரை அழைத்தாற்போல—ஆந்திர ராஜ்யம் தமிழ் ராஜ்யம் ஆகிய இரண்டும் அந்த பிராந்தியங்களின் அமைப்பும், பழக்கவழக்கமும் தெரியாத ஒரு வரை நமக்கு மத்தியஸ்தராக ஏற்றுக்கொண்டதலைதான் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் உண்டாயிற்று. அவருடைய மத்தியஸ்த தீர்ப்பினால் இன்றைக்கு நம்முடைய பகுதி மக்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டோகிறார்கள் என்கிறதை நினைக்கிறபோது மிகவும் வருந்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. நமக்கு மத் தியஸ்தராக வந்த ஸ்ரீ படாஸ்கார் அவர்களும்—எதோ சித்தூர் ஜில்லா, செங்கல்பட்டு ஜில்லா என்று இவற்றை நீனைவில் கொண்டுவீட்டாரே தவிர தமிழர்கள் அதிகமாக இருக்கிற நெல்லூர் ஜில்லா பார்டரை பற்றிக் கொஞ்சம் கூட கவலைப்படவில்லை. ஏறக்குறைய 30 தமிழ் கிராமங்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தைத் தொடர்ந்து சேர்ந்தாற்போல இருக் கின்றன. அதைப்பற்றி நமது சர்க்காரும் கூட மத்தியஸ்தரிடம் வற்புறுத் திக் கூறியதாகத் தெரியவில்லை. அவைகளைப்பற்றி அறிக்கையில் ஒன்று மே குறிப்பிட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிரிவினை என்றால் குடும்பம் என்றாலும் சரி, ராஜ்யமானாலும் சரி பாரபட்சம் இல்லாமல் இருசாரருக்கும் ஒத்ததாக அமைந்திருக்கவேண்டும். அப்படி இது அமையவில்லை. திருத் தணியைப்போல நெல்லூர் ஜில்லாவில் நமது ராஜ்யத்தை ஒட்டிணைப்போல இருக்கிற தமிழ் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் கிளர்ச்சி செய்யவில்லையே தவிர, அமைதியான முறையிலே மனுக்களை அனுப்பி இந்த ராஜ்யத் தோடு சேருவதற்கு எங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். நாம் அவர்களைப் பற்றி

[Srimathi Kamalambuja Ammal] [27th April 1959]

கவனிக்கவேண்டியது. நமது -சர்க்காரும் ஆரம்பத்திலிருந்தே இதைப் பற்றி நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கவேண்டும். அது இல்லாத காரணத்தினால் இன்றைக்குப் பாஸ்கரின் தீர்ப்பு சரிபாண முறையில் இல்லையென்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

அது மாத்திரம் இல்லை. கும்மடிபுண்டி தாலுக்காவில் சண்ணம்புக்குளம் என்ற பிரதேசம் இருக்கிறது. ஆந்திரா நம்மோடு சேர்ந்திருந்த போது நிர்வாகத்தின் காரணமாக அங்கே உள்ள கிளிஞ்சல் எடுப்புப் பிரதேசங்கள் ஆந்திராவில் எலம் விடப்பட்டு வந்தது. ஆனால் ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப் பின்னரும் சென்னை ராஜ்யத்திலிருக்கும் இந்தக் கிளிஞ்சலெடுப்புப் பிரதேசங்கள் சென்னை ராஜ்யத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. முன்பு நிர்வாக சௌகரியத்தை உத்தேசித்து அவர்கள் மூலமாக எலம் விடப்பட்டு வந்தது போலவே இப்போது அந்த ராஜ்யத்தோடேயே சேர்ந்துவிட்டதால் அவர்கள் எலம் விடுகிறார்கள். எலம் விடுவதன் மூலமாக மட்டும் 50 ஆகிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. இப்படி வருமானம் வரக்கூடிய அந்தப் பிரதேசத்தை நமது சர்க்கார் நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துக்கொள்வதற்கு என்ன வழி செய்திருக்கிறார்கள் என்றும் புரியவில்லை. இரண்டு நாட்டின் எல்லையைப் பிரிப்பது என்றால் ஒரு கோடையோ, ஒரு மலையையோ, ஆற்றையோ எவ்வளவு வைத்துப் பிரிப்பது முறை. படத்தை வைத்துக்கொண்டு குறுக்கே ஒன்றையும் கவனிக்காமல் கோடு போட்டுப் பிரிப்பது போல் பாஸ்கர் தீர்ப்பு அமைந்திருக்கிறது. இந்த இரண்டு ராஜ்யத்தையும் பிரிப்பதற்கு இறக்கை எல்லையைத் தம் மனதில் பாஸ்கர் கொண்டுதானே தெரியவில்லை. சத்தியவேடு பிரிக்காவில் சத்தியவேடு என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அதை அடுத்தார்போல ஆம்பாக்கம், மதனஞ்சேரி, தொண்டிசூளி முதலியன இருக்கின்றன. அந்த கிராமங்களை ஒட்டி ஒர்போல் ஒரு காடும் இருக்கிறது. அந்தக் காட்டையும், ரோட்டையும் கடந்து வந்து தமிழ் மாகாணத்தோடு தொடர்ந்து உள்ள அந்தக் கிராமங்களை ஆந்திராவோடு இணைப்பதினாலே அந்தக் கிராமங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மை என்ன? நிர்வாகத்திலே எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை யோசிக்கவேண்டும்.

அங்கிருந்தால் என்ன, இங்கிருந்தால் என்ன என்று அமைச்சர் கூட நினைக்கலாம். ஆனால் இவற்றினால் வருகிற சங்கடங்கள் எவ்வளவு என்று பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக நெல்லூர் டிரங்க்ரோட்டிலே ஆரம்பாக்கத்திற்கும் எளாலுருக்கு மிடையில் பனங்காடு, இராமாபுரம் என்ற இரண்டு கிராமங்கள் மாத்திரம் ஆந்திர ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறது. லாரி போகிறது என்றால் இங்கே ஒரு பர்மிட். அந்த 2 மைல் போக ஆந்திர சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு பர்மிட் வாங்கவேண்டும் என்கிறார்கள். அதோடு மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நாம் பூரணமாக அமுல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆந்திரா சர்க்கார் அதைச் சரியான முறையிலே அமுலுக்குக் கொண்டு வரவில்லை. நமது ராஜ்யத்தின் பகுதியோரமாக அந்த இரண்டு கிராமங்கள் இருப்பதினால் நமது இராஜ்யத்தின் எல்லை யோரங்களில் உள்ளவர்கள் அந்த மது விலக்குச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியும். அங்கேபோய் குடித்துவிட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே அம்முறையிலும் நமது இராஜ்யம் பாதிக்கப்படுகிறது. அதோடு அந்த இரண்டு கிராமங்களின் வழியாகச் செல்லும் ரேட்டை சீரமைப்பது ஆந்திரா சர்க்காரா, சென்னை சர்க்காரா என்றும் தெரியவில்லை. ஏறக்குறைய 70 அல்லது 80 மைல் வித்தியாசத்தில் இராஜ்யம் பிரிந்துவிட்டதென்று திருப்தி அடைய முடியாது. லாப நஷ்டக் கணக்கை வைத்து இதை கவனிக்க முடியாது. சரியான முறையில் மாகாணப் பிரிவினை, இந்த எல்லையோரங்களில் பிரிக்கப்பட்டவில்லை என்பதை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

27th April 1959] [Srimathi Kamalambuja Ammal]

இதுதான் இப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தாலும் செங்கல்பட்டு ஜில்லா, பொன்னேரி தாலுக்கா, கும்முடிபுண்டி பிரிக்காவில் தெற்கே இளாலூர் கிராமம், கிழக்கிலே உப்பங்குழி, வடக்கிலும் மேற்கிலும் சென்னை மாகாணம், மத்தியிலே இராமாபுரம் பணங்காடு. இது ஒரு பாக்கட் எரியா போல இருக்கிறது. அங்குள்ள இரண்டு கிராமங்களிலும் நூற்றுக்கு நூறு பேர் தமிழ் பேசுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியையும் நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்ப்பதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நம் அசராங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இப்படி பல கிராமங்களை நாம் விட்டுவிட்டதன் காரணமாக அங்குள்ள நம் மக்கள் எவ்வளவு பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆரணியாறு திட்டத்திற்கான 1½ ரூபாய்க்குமேல் சிலவு செய்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு அது ஆந்திர ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்துவிட்டாலும்கூட அதலை சென்னை மாகாணத்திலுள்ள நிலங்கள்தான் அதிகமாக பாசனவசதி பெருகிறது என்று அமைச்சர் பேசும்போது சொன்னார். பாசன வசதிக்குரிய நிலங்கள் நம் மாகாணத்தில் ஏராளமாக இருக்கும் போது அந்தப் ப்ராஜக்ட் நம் மிடத்திலேயே ஏன் இருக்கக்கூடாது? ஆந்திரர்கள் நமக்குப் பாசன வசதி கொடுப்பது போலவே அந்த ப்ராஜக்ட் நம்மிடத்தில் இருந்தால் நாம் மத்திய சர்க்காரின் கண்டிஷன்படி—அவர்களுக்குப் பாசன வசதி கொடுக்க மாட்டோமா? நாம் அவர்களுடைய கண்டிஷனை நிறைவேற்றமாட்டோமா என்று கேட்கிறேன். நாம் திட்டங்களை வகுத்து, கோடிக்கணக்கில் செலவு செய்து, வாழைப்படுத்தை உரித்துக் கையில்கொடுப்பது போல இன்றைக்கு அதை அவர்களிடத்தில் கொடுத்து விட்டோம். அதையொட்டி பொதுமரா மத்து இலாகாவின் மூலமாக என்ன என்ன குளங்கள், ஏரிகள் எல்லாம் பாசனவசதி இருந்ததோ அவற்றுக்குத்தான் அவர்கள் தண்ணீர் கொடுப்பார்கள். அவைகள்தான் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன ஆனால், உள் நாட்டு எஸ்டேட் போன்றவை மூன்பு பாசன வசதி பெற்றுவந்தவை இவர்களின் கணக்கில் சேர்ந்திருக்குமோ என்னமோ தெரியாது. இதை யெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நாம் 61 ஆயிரம் தெலுங்கர்களை அனுப்புகிறோம் என்றால் அங்கிருந்து 77 ஆயிரம் தெலுங்கர்கள் வருகிறார்கள். இப்படி குறைவான தொகையை அனுப்பி விட்டு அதிகமான பேர்களை அழைக்கிறோம். இங்கு வருகிறவர்களுக்கு தமிழ் கற்க, தெலுங்கு கற்க நாம் வசதி செய்யலாம். ஆனால் அங்குள்ளவர்கள் அதைச் செய்யமாட்டார்கள். பேசுகிறவர்கள் தெலுங்கு கற்கும்படியாகவும், வருகிறவர்கள் தமிழ் படிக்கவும் எழுதவும், பேசவும் கற்கும்படியாக இருக்கிறது.

அதே மாதிரி இங்கிருந்து ஆந்திராவுடன் சேர்ந்திருக்கும் பகுதிகளில் வசிக்கும் தமிழர்கள் தமிழ் படிக்க தமிழ் மொழியைப் பள்ளிகளில் பாடமாக வைக்கவேண்டும். நாமாவது பொதுவாக தமிழர்களுக்குள்ள இரக்கத்தை வைத்து இங்கு ஆந்திரர்களுக்காகத் தெலுங்கு மொழியைப் பள்ளிகளில் கற்றுக்கொடுக்கிறோம். ஆந்திரப் பகுதியில் தமிழ்ப் பள்ளிக் கூடங்கள் இது வரையில் கிடையாது. அவர்களுக்கு பச்சாதாபம் என்பதே கிடையாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்னொரு சர்க்காரைப் பற்றி இந்தச் சபையில் இம்மாதிரி குறை கூறுவது தவறு என்று சகோதரி அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களும் பல தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஹைதராபாத்தில் சில தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களை வைத்து நடத்துகிறார்கள்.

SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL : ஏதோ ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம். அதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு இதைப்பற்றிப் பேச நேரம் இல்லை. இந்தப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய

[Srimathi Kamalambuja Ammal] [27th April 1959]

வர்களுக்கு பேசுவதற்கு அதிக நேரம் ஒதுக்கியிருந்தால் நலமாக இருக்கும். இராமாபுரம், பனங்காடு என்ற அந்த இரண்டு கிராமங்களையும் சென்னை யோடு சேர்க்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி அவை இரண்டையும் தமிழ் நாட்டோடு சேர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தலைவர் அவர்களே, நமக்கு முன்னால் ஆந்திரப் பிரதேசம், சென்னை எல்லை பற்றிய மசோதாவைப் பற்றிக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெட்டத் தெளிவாக எடுத்து விளக்கி இருக்கிறார்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன். நீண்ட நெடுங் காலமாக இது போன்ற ஒரு பிரதேசம் அமைக்கப்படவேண்டுமென்பதற்காக ஆந்திராவில் இருக்கக்கூடியவர்களும், தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடியவர்களும், எந்தெந்தப் பகுதிகள் ஆந்திராவில் சேரவேண்டும் எந்தெந்தப் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடு சேரவேண்டுமென்பது பற்றி பல மெமோரண்டங்கள் கொடுத்தும், மத்திய சர்க்காரை அணுகியும் பல முயற்சிகளைச் செய்தார்கள். அதன் பிறகு விசாரணைக்காக படாஸ்கர் என்பவர் நியமிக்கப்பட்டு அவருடைய தீர்ப்பு இப்பொழுது மசோதாவாக வந்திருக்கிறது. இதிலே ஒரு சில அபிப்பிராயங்களை இந்த நேரத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எப்படி கிருஷ்ணகிரியை ஒட்டிய 3 கிராமங்களை தமிழ் நாட்டோடு சேர்ப்பதற்காக “அவர்களிடத்திலே அணுகி, சமாதான முறையில் எடுத்துச் சொல்லி அந்தப் பகுதியைத் தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ அதே போல்தான் நான் இப்பொழுது சொல்லக் கூடிய பகுதிகளையும் தமிழ் நாட்டோடு சேர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சித்தூர் தாலுகாவில் இருக்கக்கூடிய 50 கிராமங்கள் இப்பொழுது குடியாத்தம் தாலுகாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 50 கிராமங்களிலும் திரு. விநாயகம் அவர்கள் சொன்னதுபோல்--நீண்ட நெடுங்காலமாக எந்த வித அபிவிருத்தியும் செய்யாமல், எந்தத் திட்டமும் அங்கு நிறைவேற்றப் படாமல், பள்ளிக்கூட வசதி இல்லாமல், குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல், மராமத்து போன்றவைகள் செய்யாமல் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு இதை நேருக்கு நேராகப் பார்த்து, அதற்காகத்தனியாகப் பணத்தையும் ஒதுக்கி, அவைகள் இந்த ராஜ்யத்தில் சேரக்கூடிய நேரத்திலே உடனுக்குடன் அதன் அபிவிருத்திக்கான காரியங்களில் ஈடுபடவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போன்று குடியாத்தத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் முன்சீப் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்றால், 50, 60 மைல் தொலைவிலுள்ள திருப்பத்தூர் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் “குடியாத்தத்தில் ஒரு முன்சீப் கோர்ட்டை ஏற்படுத்த வேண்டும்.” என்று பல ஆண்டுகாலமாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மக்களுக்கு வசதி ஏற்படும் வகையில் உடனடியாக ஒரு முன்சீப் கோர்ட்டை குடியாத்தத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஏற்படுத்தவில்லையென்றால் மக்கள் வெறுப்படையும் நிலைமை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று எல்லையைப் பிரிக்கக்கூடிய நேரத்தில் “ஒன்று ஆற்றை எல்லையாக வைத்தோ, மலையை எல்லையாக வைத்தோ அல்லது ட்ரங்க் ரோடை எல்லையாக வைத்தோ பிரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியல்லாது இன்றைக்கு கிராமங்களை இரண்டாகப் பிளந்து

[27th April 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

எல்லையைப் பிரித்திருக்கும் காரணத்தால் பல தொல்லைகளை மக்கள் அடையவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு எந்த முறையில் இந்த எல்லைக் களைப் பிரித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக, பாக்கல்மேடு என்ற கிராமத்தின் அத்தனை நிலமும் தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் கிராமத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட எரி முழுவதும் ஆந்திராவோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய நிலம் எரியோடு ஒட்டி இருக்கிறது. அந்த எரி தமிழ் நாட்டோடு சேர்த்திருந்தால் தான் விவசாயம் செய்ய நீர்ப்பாசனம் செய்ய வசதியிருக்கும். ஆகவே அந்த எரியையும் தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி மக்கள் கூறுகிறார்கள். தாயையும், பிள்ளையையும் பிரிப்பது போல் நிலத்தை யும் எரியையும் பிரித்திருக்கிற காரணத்தால் அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அந்த எரியையும் தமிழ் நாட்டோடு சேர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு செய்வதன் மூலமாக உண்மையிலேயே விவசாய அபிவிருத்தி வசதி ஏற்படும்.

குடியாத்தம் தாலுகாவில் 25, 30 சத விகிதம் தெலுங்கு மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது அதை விட அதிகப்படியாக இருக்கிற காரணத்தால் ஒரு "டிரெயினிங் ஸ்கூல்" ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருத்தணி தாலுகா போன்ற பகுதிகள் எல்லாம் நீண்ட காலமாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே நீண்ட காலமாக இருந்து வந்தது. அந்த பகுதி ஆந்திராவின் சேர்ந்து இப்பொழுது மீண்டும் தமிழ்நாட்டுக்கு வரக் கூடிய நேரத்தில் அது செங்கல்பட்டு ஜில்லாவோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக செங்கல்பட்டு ஜில்லாவோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று புரியவில்லை. எப்படி கிழக்கு பாகிஸ்தான், மேற்கு பாகிஸ்தான், அதற்கு மத்தியில் இருந்துஸ்தான் என்று இருக்கிறதோ அந்த மாதிரி அந்தத் தாலுகா இருக்கிறது. அது வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கிறது. அதற்கு அப்பால் ஒரு பகுதியும் இப்பால் ஒரு பகுதியும் ஆக திருத்தணி தாலுகாவை செங்கல்பட்டு ஜில்லாவோடு சேர்ப்பது என்று சொன்னால் அதற்கு அர்த்தமே இல்லை. நண்பர் விநாயகம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அந்தத் தாலுகா மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. சுப்பிரமணியர் கல்யாணம் செய்துகொட்ட இடம். கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களின் செல்வாக்கின் காரணமாக அது செங்கல்பட்டு ஜில்லாவோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். குறிப்பாக அதை வட ஆற்காடு ஜில்லாவோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இப்பொழுது 32 லட்சம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. செங்கல்பட்டில் இப்பொழுது சுமார் 20 லட்சம் மக்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இந்த வட ஆற்காடு ஜில்லாவை இரண்டு ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட ஜில்லாவோடு இந்தப் பகுதிகளையும் சேர்த்து இரண்டு ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்கக்கூடிய நேரத்தில் சுமார் 19 லட்சம் ஜனத் தொகை ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளை வட ஆற்காடு ஜில்லாவோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குடியாத்தத்தில் தெலுங்கர்களுக்காக ஒரு ட்ரெயினிங் ஸ்கூல் ஏற்படுத்தவேண்டும். அதே போல் குடியாத்தத்தில் ஒரு முனுசிப் கோர்ட் ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக அந்த மக்களைத் திருப்திப் படுத்தமுடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. S. ARUNACHALAM : சட்டமன்ற தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆந்திர பிரதேச எல்லை பற்றிய மசோதாவைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள்.

[Sri V. S. Arunachalam]

[27th April 1959]

3-30
pm.

நாங்கள் பல வருஷங்களாக பாடு பட்டது கை கூடாமல் போய் விட்டது பற்றி வருத்தப்படுகிறோம். தமிழகத்திலேயே இருப்போம், ஆந்திராவிற்கு போக மாட்டோம் என்று சொல்லும் தமிழ் பிரதேச மக்களை ஆந்திராவோடு கூட சேர்க்கப்பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும். திருவள்ளூர், பொன்னேரி தொகுதிகளில் உள்ள ஆந்திரர்களும், தமிழ் மக்களும் சகோதரர்கள் போல், ஒற்றுமையுடன் சிநேகத்துடன் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அங்குள்ளவர்களை ஆந்திராவோடு பிரித்து அனுப்புவதைப் பற்றி அவர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். அமைச்சர்கள் அவர்களுக்கு ஆறுதல்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஆந்திராவோடு பிரிந்து போக இருப்பவர்கள் ஒருக்காலும் நாங்கள் ஆந்திராவோடு போகமாட்டோம் எங்களுக்கு தமிழகத்தில் இருந்தாலே போதும் என்று பிரதிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள். அப்படியிருந்தும், இப்பொழுது அவர்களை ஆந்திராவோடு பிரித்து அனுப்புவது பற்றி அவர்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் அந்த மக்கள் சார்பாக இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு ஆரணி ஆறு அணையைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. ஆந்திர ராஜ்யத்தில் சேர்ப் போகிற இடங்களில் ஆரணி ஆறு பாய்ச்சல் இருக்கும் கிராமங்களையாவது ஆரணி ஆறு திட்டத்தின் கீழ் அந்தப் பகுதிகளைப் பிரித்துக் கொடுக்க அமைச்சர்களும், கமிட்டியார் அவர்களும் அக்கரை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆரணி ஆறு அணையின் அருகில் இருக்கும் பிச்சார்டு கிராமத்தில் ஆந்திரர்களே கிடையாது. ராமகிரி கிராமத்தைச் எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்குள்ள மக்கள் தமிழர்களே அங்குள்ள மக்கள் தமிழகத்தில் இருந்து எங்களைப் பிரித்து ஆந்திராவோடு சேர்க்கிறீர்களே என்று வருத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களது வருத்தத்தை நான் அவர்கள் சார்பில் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இதை, கமிட்டியார் அவர்களும் அமைச்சர் அவர்களும் கவனித்து வேண்டியது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆரணி ஆறு பாய்ச்சல் உள்ள கிராமங்களையாவது நமது தமிழகத்தோடு வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ளவர்கள் மிகவும் ஒற்றுமையாக வாழ்கிறார்கள். பிரிந்து போக இருக்கும் இடங்களிலுள்ள தெலுங்கர்கள் தமிழகத்திலேயே இருக்கப் பிரியப்படுகிறார்கள். அவர்களை அவசியம் தமிழகத்திலேயே இருக்கும்படிச் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா விஷயங்களைப்பற்றியும் தெளிவாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் அதிகமாக ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. இரண்டு ராஜ்யங்களும் ஒன்று சேர்ந்து பாசன வசதிக்கான ஏற்பாடுகள் செய்தாலும் அதில் தொந்தரவுகள் இருக்கத்தான் இருக்கும். ஆகவே, ஆரணி ஆறு பாய்ச்சல் உள்ள கிராமங்களை தமிழகத்தோடு இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இவர்களை இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்பு போல் விடக் கூடாது. ஆக, இந்தப் பிரிவினையை சீக்கிரம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களையும் கமிட்டியார் அவர்களையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது தமிழகத்தில் இருந்து ஆந்திராவிற்கு போகப் போகும் கிராமங்கள் நல்ல முறையில் தான் இருக்கின்றன. அங்கு ரோடு வசதி, தண்ணீர் வசதி, பள்ளிக் கூட வசதி போன்றவைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, காலம் போக்காமல் சீக்கிரம் இந்தப் பிரிவினையை நடைமுறையில் கொண்டு வந்து நமது ராஜ்யத்திற்கு வர இருக்கிற மக்களுக்கும் நல்ல முறையில் வேண்டிய சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. M. MUNUSAMI GOUNDER : தாற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த சபையின் முன் சென்னை எல்லை திரிணயம் செய்வதற்காக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவின்மீது

[27th April 1959] [Sri P. M. Munusami Gounder]

நான் சில விஷயங்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவில் இருந்து பிரித்து செல்ல இருக்கிற மூன்று கிராமங்களை குறித்து அழகாக எடுத்துரைத்தார்கள். இம்மசோதா பிரகாரம் அந்த மூன்று கிராமங்களை ஆந்திராவிற்கு கொடுத்து விடவேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்டியிருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கு அதனால் ஏதாவது பலன் அல்லது அங்குள்ள மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மையுண்டா என்பது பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய விஷயமாகும். பாஸ்கரை நியமிக்கும்போது, டிஸ்ப்யூட் ஏரியா, அன்டிஸ்ப்யூட் ஏரியா என்று பிரிக்கப்பட்டபோது இந்தக் கிராமங்கள் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அப்பொழுது பிரச்சனையாக வர வேயில்லை. இருந்தபோதிலும் ஹோசூர் தாலுகாவில் எனது நண்பர் முனி ரெட்டி எம்.எல்.ஏ. அவர்களுக்கும் வேறு சிலருக்கும் ஏற்பட்ட கருத்து வேற்றுமை காரணமாக, சூழ்ச்சி செய்யப்பட்டு இந்த ஒரு பகுதியை எப்படியாவது, ஹோசூர் தாலுகாவில் அல்லது கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவில் சிலவற்றை எப்படியாவது பெறவேண்டுமென்று முடிவிற்கு காளா வெங்கடராவ் அவர்கள் வந்தார்கள். பாஸ்கர் அவர்களை நாங்கள் நேரில் சந்தித்தபோது, ஹோசூர் மக்களுக்கும் மற்றவர்களும் எல்லை விஷயமாக எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லியபோது நீங்கள் சொல்வது மாதிரியான ஒரு சந்தர்ப்பம் வராது, நீங்கள் அதைப் பற்றி அதிகம் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கூறினார்கள். கடைசியில் அது வரும்போது இந்த மூன்று கிராமங்களும் ஆந்திராவோடு சேரவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். எல்லையை நிர்ணயிக்கும்போது பல விஷயங்களை நாம் கவனிக்க வேண்டும். பல விஷயங்களைப் பற்றி நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும். இந்த மூன்று கிராமங்களை ஆந்திராவோடு சேர்ப்பதில் அவர்களுக்கு ஏதாவது வசதி அதனால் ஏற்படுகிறதா அல்லது படிப்பு வசதியைக் கருதியோ, அல்லது அங்குள்ள மக்களின் முன்னேற்றத்தைக் கருதியோ அதை இங்கிருந்து பிரித்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இருப்பது ஒன்றுமில்லை. நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், ஏதோ நடந்து வருவதற்கு வழியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த சௌகரியம் கூட அங்கு இல்லை. அந்தக் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் நான் சென்றவன். அது எனது பகுதியில் இருக்கிறது. வெங்கடேஸ்வரன் அவர்கள் அங்கு நேரில் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு மலைப் பிரதேசமாகும். கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவில் வேப்பனம்பள்ளி பிரிக்காவிலிருந்து அந்தக் கிராமத்திற்கு செல்ல வேண்டுமென்றால் 2½ மைல் நடந்து செல்ல வேண்டும். இங்கெல்லாம் வண்டியில்லாதான் செல்லவேண்டும். அதுவும் ரொம்பவும் கஷ்டமான நிலையில் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. தற்பொழுது ஆந்திராவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் பகுதிகளை பார்க்கும்பொழுது, அங்கு இருக்கும் ஜனங்களை தற்கொலை செய்துகொள்ளச் சொல்லுவது போலத் தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. அங்கு இருக்கும் கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் பக்கத்திலுள்ள நம்முடைய கிராமங்களுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். வேப்பனம்பள்ளி போன்ற கிராமங்களில் அவர்கள் வந்து வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு குடியேறி விடுகிறார்கள். என்ன முடிவு ஆகிறதோ ஏதாவது ஒரு வழி இருக்கிறதா என்று எண்ணி இன்னும் சில பேர்கள் இங்கும் அங்குமாக இருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று கிராமங்களிலும் ஜனத்தொகையின் மொத்தம் எண்ணிக்கை 802 என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த 802 ஜனத்தொகை கொண்ட மூன்று கிராமங்களும் ஆந்திரா சர்க்காருக்கு எந்த விதமான பலனை அளிக்கும் என்பது மிகவும் ஆலோசிக்கவேண்டிய விஷயம். இதில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி பொதுவாக மக்களுடைய நன்மையைக் கருதியும், ஆந்திரா நாட்டின் நன்மையைக் கருதியும் அந்த மூன்று கிராமங்களும் எந்த விதத்திலும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கும்படி ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த மூன்று கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்கள் அதற்கு அடுக்தார்

[Sri P. M. Munusami Gounder] [27th April 1959]

போல் இருக்கும் சித்தூர் ஜில்லா குப்பம் பிரதேசத்திற்கு செல்ல வேண்டுமானால் மலைமேல் ஏறி இறங்கவேண்டும். மலைமேல் ஏறி இறங்குவதற்கு சாத்தியப்படுமா அல்லது ரோடு வசதி செய்ய முடியுமா என்பதுபற்றியோசித்துப் பார்க்கும்பொழுது, எந்த விதமான நன்மையையோ, சௌகரியமோ அவர்களுக்குச் செய்ய முடியாது. இந்தக் கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்தக் கிராமங்களில் மெஜாரிடி மக்கள் தெலுங்கர்களாக இருந்த போதிலும், அவர்கள் நடை, உடை, பாவனை தமிழர்களைப் போன்றது தான். கிராம முன்சீப், கர்ணம் இவர்கள் சர்க்கார் அலுவல்களை தமிழிலேயே தான் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோர்ட்டுகளுக்குப் போவதற்கு தமிழ் பாவையேதான் உபயோகிக்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் தெலுங்குப் பிரதேசத்திற்குப் போவதினால் எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படாது என்று ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு, அழுகிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. எங்களுக்கு வேறு மோட்சம் கிடையாதா, காங்கிரஸ் சர்க்கார் நடக்கும் பொழுது எங்கள் மூன்று கிராமங்களையும் இப்படி பலி கொடுக்க வேண்டுமா என்று பொவாராக பேசுகிறார்கள். ஆந்திரா சர்க்காருக்கு இந்தக் கிராமங்களினால் எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படக்கூடிய ஒரு நிலையில் இல்லாத இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மூன்று கிராமங்களையும் எப்படியாவது ஏற்கெனவே இருந்த தகுபோல் சென்னை ராஜ்யத்தாடன் இணைத்து இருக்கும்படியான ஒரு சூழ்நிலையை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும், இந்தக் கமிட்டியும் ஏற்படுத்துவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. அதற்கு வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையும் இருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காலம் சென்ற காலா வெங்கட் ராவ் அவர்கள் இருந்தால் மிக்க சௌகரியமாக இருக்கும், ஜனங்களிடையே கஷ்டத்தை அவர் அறிந்து நடந்துகொள்ளுவார் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹோசூரில் இம்மாதிரி ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடாது, ஒரு அரசியல் வாதி சொல்லுவதை வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பகுதிகள் ஆந்திராவுக்குப் போரூல்தான் நல்லது என்று முடிவு செய்வது சரியல்ல என்று நானும் அவரிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். படாஸ்கர் தீர்ப்பில் சொல்லப் பட்டிருக்கிற இம்மாதிரி ஒரு நிலைமை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், நாம் எதிர்பார்த்தபடி ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. இன்னும் நமக்கு அவகாசம் இருக்கிறது. இந்த மூன்று கிராமங்களையும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் சேர்க்காமல், நம் ராஜ்யத்திலேயே தொடர்ந்து இருக்குமாறு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: கனம் தலைவர் அவர்களே, மொழிவாரியாக மாகாணங்களெல்லாம் பிரிக்கப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையின்கீழ் நம்முடைய ஆந்திர ராஜ்யம் நம்மை விட்டுப் போன பிறகும் இந்த எஸ்ஸலைப் பிரச்சினையானது நீண்ட நாட்களாக இருந்துகொண்டு வந்தது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி சுமார் 6 வருஷ காலமாக இந்த பிரச்சனை எல்லா கட்டங்களிலும் விவாதிக்கப்பட்டு, கடைசியாக இப்பொழுது ஒரு முடிவுக்கு வரும் நிலையில் இந்த மசோதா சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய எஸ்ஸலைப் பிராந்தியத்திலும் ஆந்திராவின் எஸ்ஸலைப் பிராந்தியத்திலும் உள்ள மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படும் நிலைமையில் அபிவிருத்தி வேலைகள் ரொம்ப நாட்களாக நடக்காமல் இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஆந்திரப் பக்கத்தில் அவர்கள் செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் சரி, நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள பகுதிகளில் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை யெல்லாம் செய்திருக்கிறோம். ஆந்திர சர்க்கார் நமக்கு வரவேண்டிய பிரதேசங்களி

27th April 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

லெல்லாம் ஒன்றுமே செய்யாததின் காரணமாக சில காரியங்களையெல்லாம் நாம் நிறுத்தவேண்டி யிருக்கிறது. அது ரொம்பவும் வருத்தப்பட்டுவண்டிய விஷயம். கடைசியாக இப்பொழுது பிரிக்கப்பட்டு கிராமங்களைப் பார்ப்போமானால், ஸ்ரீ படாஸ்கர் போன்ற அரசியல் வாதியை வைத்துப் பிரிக்காமல், இரண்டு ஜட்ஜுகளைப் போட்டு இரண்டு பக்கத்திலும் உள்ள போர்ட்டு மெம்பர்களைப் போட்டு, விவரங்கள் தெரிந்தவர்களைப் போட்டு, இந்த ஏரியாகக் களை நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்து பிரித்திருந்தால், இன்னும் எவ்வளவோ நன்றாக இருந்திருக்கும். எது எப்படி இருந்த போதிலும் முக்கியமாக இந்தப் பிரச்சனையை மறுபடியும் எடுத்துக் கொண்டு, அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் இந்தப் பக்கத்திற்கு வரவேண்டும், தெலுங்கு பேச்சுடைய கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் அந்தப் பக்கத்திற்குப் போக வேண்டும் என்று மறுபடியும் கிளர்ச்சி செய்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஆகையால், இந்த 'அவார்டை' ஒரு விதமாக ஒப்புக் கொள்ளுவதுதான் நல்லது என்று நானும் எண்ணுகிறேன். அந்தப் பிராந்தியங்களிலெல்லாம் நான் அதைத் தடவைகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்திருக்கிறேன். நான் ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்தபோது தமிழர்கள் வசிக்கக்கூடிய அந்தப் பிராந்தியங்களில் தமிழ் உபாத்தியாயர்களைப் போடுவதில்லை, அவர்கள் பலவிதமாக கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி வந்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்தக் கஷ்டங்கள் இன்னும் செய்திருக்கப்படவில்லை என்று எண்ணுகிறேன். எது எப்படி இருந்த போதிலும், அவர்கள் அந்த இடங்களில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது பற்றி நமது சர்க்கார் ஆந்திர சர்க்காருக்கு எழுதி, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை யெல்லாம் செய்து கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆரணியார் பிராந்தியத்திலிருந்து ஆந்திராவுக்குப் போக்கூடிய கிராமங்கள் நல்ல செழிப்பான கிராமங்கள். ஆனால், ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து நமக்கு வரக்கூடிய கிராமங்களெல்லாம் ரொம்ப பஞ்சப் பிரதேசங்கள். அந்தப் பிரதேசங்களில் நாம் அதிகத் தொகையை செலவழித்து அபிவிருத்தி வேலைகளை செய்ய வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். எது எப்படி இருந்த போதிலும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி ஆரணியார் பிராஜெக்டின் கீழ் சுமார் 13,000 ஏக்கர் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் 7,500 ஏக்கர் வரையில் ஆந்திர சர்க்காருக்குப் போகிறது பாய்ச்சலுக்காக. நம்முடைய பிராந்தியத்திற்கு வரக்கூடியது 5,500 ஏக்கர்கள். மொத்தம் 35 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதில் ஒரு கிராமம் பொன்னேரி தாலுக்காவுக்குப் போனால், திருவள்ளூர் தாலுகாவில் 34 கிராமங்கள். தமிழ்நாட்டிற்கு வரக்கூடியவை 21 கிராமங்கள். பதின்மூன்று கிராமங்கள்தான் ஆந்திராவுக்குப் போகின்றன. 'காம்பொலிட்ஸ்டேட்' பாக இருந்தபொழுது சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவழித்து ஆரணியார் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய போதிலும், இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கும் ஜலம் போகும் என்ற காரணத்திற்காக 'டியூயல் கண்ட்ரோல்' இருக்க வேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். (Mr. Speaker in the chair) அம்மாதிரி 'டியூயல் கண்ட்ரோல்' (Dual control) இருப்பதன் காரணமாக ஒரு விதத்தில் நன்மை எற்பட்ட போதிலும், என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் நம்முடைய கண்ட்ரோலில் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். கொருட்டுப் பள்ளி அணைக்கட்டுத் திட்டம் என்று இருக்கிறது, நம்முடைய பிராந்தியத்தில்.

இதனுடைய ஹெட் வொர்க்ஸ் ஆந்திராவின்னுடைய எல்லையில் இருக்கிறது. இதன் மூலம் பாய்ச்சல் பெறக்கூடிய நிலங்கள் எல்லாம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. இப்போது இதனுடைய நிர்வாகம் 'டியூயல் கண்ட்ரோல்' (Dual control) முறையில் இருந்தாலும், இனிமேல்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [27th April 1959]

நம்முடைய கண்ட்ரோல்-லில் இருக்க வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். இதற்காக மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி வேண்டிய உத்தரவுகளை பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்றுதான் சேலம் ஜில்லாவில் கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து மூன்று கிராமங்களை ஆந்திராவோடு சேர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலும் நமது சர்க்கார் எப்படியாவது முயற்சி எடுத்து அந்த மூன்று கிராமங்களையும் ஆந்திராவோடு சேர்க்காமல் நம் நாட்டோடு சேர்த்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இப்பிரச்சனையை காலகிரணம் செய்யாமல் உடனடியாகவே ஆந்திர சர்க்கார் சட்டசபையில் வைத்து விவாதித்து தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி பிரிக்கவேண்டிய பிரதேசங்களை எல்லாம் உடனடியாக பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு “அஸெட்ஸ் அன்ட் லியபலிட்டீஸ்” (Assets and Liabilities) விஷயத்திலும் நமது சர்க்கார் கவனமாக இருக்கவேண்டும். முன்பு ஆந்திர பிரிவினையின் போது நமக்கு கிடைக்கவேண்டிய பல சாமான்கள் அப்படியே அந்தந்த இடங்களில் நின்று விட்டன. அதுபோல் இல்லாமல் சரியான கவனம் செலுத்தி நமக்கு சேர வேண்டியவைகளை எல்லாம் கேட்டு வாங்க வேண்டும். டரஷரீஸ் விஷயத்திலும் “அஸெட்ஸ் அன்ட் லியபலிட்டீஸ்” பிரிக்கும்போது நமக்கு அதிகமாக வரும்படியான விதத்தில் ஏற்பாடுகளை செய்வவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இது சம்பந்தமான எல்லா விஷயங்களையும் காலங் கடத்தாமல் உடனடியாக செய்து முடிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த தீர்மானத்தின்மீது அங்கத்தினர்கள் மிகுந்த உணர்ச்சியோடும், ஆர்வத்தோடும் பேசினார்கள். முதலில் விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசின கனம் அங்கத்தினர் திரு. விநாயகம் அவர்கள் நீண்டகாலமாக, அவர்கள் பிறந்த இடமாகிய திருத்தணி தமிழ் நாட்டுடன் சேருவதை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து கொண்டிருந்தவர்கள், அதற்காக பல முயற்சி எடுத்து பாடுபட்டவர், அவர்கள் மிகுந்த உணர்ச்சியோடு, திருத்தணி தமிழ் நாட்டுடன் இணைக்கப்படவேண்டும் என்று மிகுந்த ஆர்வத்தோடும் உணர்ச்சியோடும் பேசினார்கள். அவர்கள் மேலும் சொன்னார்கள், இந்த காரிய யத்தை முன்னேமேயே செய்திருக்கலாம், ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திருத்தணியை தமிழ்நாட்டோடு இணைத்திருக்கலாம், இவ்வளவு காலம் கடந்து செய்வதை விட முன்னேமேயே சலபமாக செய்திருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய தீர்க்கதரிசனத்தை நான் மறுக்கவில்லை, அப்படி இருந்தால் இப்படி செய்திருக்கலாம், இப்படி இருந்தால் அப்படி செய்திருக்கலாம் என்று எல்லாம் இனிமேல் சொல்லுவதில் பயனில்லை. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் எந்த முறையில் நல்லவிதமாக காரியத்தை நிறைவேற்றுவது என்பதில்தான் நாம் அனைவரும் கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இரண்டாவது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி கமலாம்புஜம்மாள் அவர்கள் இப்போது பிரிக்கப்படும் பிரதேசத்திலுள்ள தமிழர்கள் மிகவும் வேதனைப்படுகிறார்கள், அவர்கள் இருக்கின்ற பிரதேசத்தை ஆந்திர நாட்டோடு சேர்ப்பதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்ற முறையில் மிகவும் ஆர்வத்தோடும் உணர்ச்சியோடும் பேசினார்கள். கனம் விநாயகம் அவர்களுக்கு திருத்தணியை தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்க வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த ஆவல். கனம் ஸ்ரீமதி கமலாம்புஜம்மாள் அவர்களுக்கு பொன்னேரி தாலுகாவிலுள்ள பல தமிழர்கள் ஆந்திர நாட்டோடு அந்த இடத்தை சேர்ப்பதைப் பார்த்து வருத்தப்படுகிறார்கள் என்றும் நெல்லூர் பகுதியிலுள்ள ஏழை மீனவ மக்கள் ஆந்திராவோடு இருக்க வேண்டியிருக்கிறதே என்று வருத்தப்படுவதாகவும் கவலையோடு தெரிவித்தார்கள்,

27th April 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய சகா கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல் எந்தவிதமாக மொழி வாரியாக பிரிக்கப்பட்டாலும், அந்தந்த பிரதேசத்தில் அந்தந்த மொழி பேசுகின்றவர்கள் மட்டும் இருக்க முடியாது. உதாரணமாக கோவில்பட்டி, சாத்தூர் போன்ற தாலுகாக்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், அந்த பிரதேசத்தில் தெலுங்கை தாய் மொழியாக கொண்டவர்கள் அனேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள், அதே போன்றுதான் செக்கந்தரபாதத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழ் பேசுகின்றவர்கள் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட காரியத்திற்கு பரிசாரம் தேட முடியாது. திருத் தணியை தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கவேண்டும் என்ற பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்ட போது பல்வேறு பட்ட பிரச்சனைகள் புதிதாக கிளம்பியது. இவ் விதம் மாறுபட்ட பிரச்சனைகள் கிளம்பும்போது சில பாதகங்கள் ஏற்படத் தான் செய்கின்றன. அதை தவிர்ப்பதற்கில்லை, அதற்காக பாதிக்கப்பட்ட வர்களை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் அலட்சியமாக கருதிவிட்டது என்று நினைப்பதற்கில்லை. எவ்வளவுதான் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாலும், ஓரளவுக்கு தவிர்க்க முடியாத நிலை ஏற்படத்தான் செய்கிறது. நெல்லூர் லுள்ள தமிழர்கள் பலர் தன்னிடம் வந்து தங்கள் வருத்தத்தை தெரி வித்ததாக இங்கு சொன்னார்கள். என்னிடமும் சிலர் வந்தனர், திருவள்ளூர் பகுதியிலுள்ள பலர், அவர்கள் தெலுங்கு பேசுகின்றவர்களாக இருந்தும், தமிழ் நாட்டிலிருந்து போவதற்கு எங்களுக்கு விருப்பமில்லை என்று என்னிடம் வந்து தெரிவித்தார்கள். ஆந்திராவுக்கு போவதற்கு எங்களுக்கு விருப்பமில்லை, நாங்கள் இங்கேயே சுகமாக இருந்து கொள்ளுகிறோம் என்று தெரிவித்தார்கள். அதைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்கின்ற பொழுது அதை தவிர்ப்பதற்கில்லை. இம்மாதிரி மொழிவாரியாக பிரிக்கப் படுகின்ற சமயத்தில் இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்கள் வந்து சேருகின்றன. அதை தவிர்ப்பதற்கில்லை. இதைப்பற்றி பட்மாசுக்ர் அவார்டு பற்றி ஆலோ சனை நடத்திய பொழுது எல்லோரும் கலந்து பேசினோம். கனம் அங்கத் தினர் கமலாம்புஜம்மாள் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்தைப்பற்றியும் ஆந்திர சர்க்காரோடு பேசினோம், அவர்களும் ஒரு நிபந்தனையோடு ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதாவது தமிழ் மக்கள் இருக்கக்கூடிய சில கிராமங்கள் அவர்களோடு இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் வேறு சில வசதிகளுக்காக அந்த கிராமங்களை நாங்களே வைத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று கேட்டார்கள். அதை நாம் விட்டுக் கொடுப்பதற்கில்லை. ஆகவே ஒரு வழக்கு என்று ஏற்பட்டால், அதில் ஏற்படுகின்ற முடிவு எல் லோருக்கும் திருப்தியாக இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. நாம் நமக்குள்ளேயே கலந்து இதற்கு முடிவு காணலாம் என்ற முறையில் தான் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினோம். அதில் ஒன்றும் பயன் அளிக் கர்து போகவேதான் கடைசி பட்சமாக மத்தியஸ்திற்கு விட்டோம். ஆகவே இந்த முடிவை முன்னமேயே செய்திருக்கலாம், அப்பொழுதே செய்திருக்கலாம் என்று சொல்லுவதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இல்லை. நல்ல எண்ணத்தோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினோம், அதில் ஒன்றும் பயன் காணாததின் காரணமாகத்தான் மத்தியஸ்தத்திற்கு விடுவதற்கு இணங் கினோம். இவ்விதம் மத்தியஸ்தத்திற்கு விட்ட பிறகு மத்தியஸ்த முறையில் என்ன தீர்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறதோ அதைத்தான் நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே இதன் மூலமாக சிறுபான்மையினராக இருக்கும் மக்களுடைய நன்மைகளை கவனிக்க வேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினது மாதிரி, இதற்காக தென்மண்டல கவுன்ஸில் ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த கமிட்டி மே 16, 17 தேதிகளில் கூட விருக்கிறது. அந்த கமிட்டி கூடி சிறுபான்மையோரின் பிரச்சனைகளைப்பற்றி ஆலோசித்து நல்ல முடிவுகளை எடுக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [27th April 1959]

4 p.m.

அப்படி நம்மைப் பொறுத்த மட்டில், நாம் தாராளமாகவே நடந்து கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதே மாதிரி, ஆந்திர சகோதரர்களும் நடந்து கொள்ளுவார்கள் என்றே நாம் நம்பலாம். இவ்வாறு சிறுபான்மையோர், பிரச்சினை—இங்கே இருக்கும் தெலுங்கர்களுக்குப் பாதகம் இல்லாமலும் அங்கே போக இருக்கும் தமிழர்களுக்குப் பாதகம் இல்லாமலும் எப்படி நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்து இதைத் தீர்த்துக் கொள்வது என்பதிலேதான் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஆனால், ஒன்று நான் இந்தச் சபையில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கேயுள்ள கனம் அங்கத்தினர்களை மட்டுமல்ல; மற்ற பொது மக்களையும் இந்தச் சபையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா இன்று நம்முடைய அங்கீகாரத்திற்கு வருகிறது. இதை நாம் அங்கீகரிப்போம். ஆந்திராவிலும் அங்கீகரிப்பார்கள். அதற்குப் பிறகு பார்லிமெண்ட் சபையிலும் சட்டமாகும். அதோடு இந்தப் பிரச்சினை யெல்லாம் முடிந்துவிட்டது என்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினை முடிந்து விட்டது என்று கொள்ளாமல், 'அந்த இடம் வரவேண்டும் இந்த இடம் வரவேண்டும்' என்று கேட்கின்றவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே சிலர் இருக்கிறார்கள். இது தவறு. என்னென்றால், இந்தப் பிரச்சினையில் ஒரு முடிவு கட்டிவிடவேண்டும் நாம். எப்படிப்பட்ட முடிவுக்கு வந்தாலும், சில பேர் வேறு மொழி பேசுகிறவர்கள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். அதைத் தவிர்க்க முடியாது. ஆகையால், இந்த விவாதத்தை, இந்த மசோதாவை நாம் சட்டமாக்குவதோடு, பார்லிமெண்ட் சட்டமாக்குவதோடு நாம் முடித்துவிட வேண்டும் என்று நான் மிகுந்த வணக்கத்துடன் கனம் அங்கத்தினர்களையும் மற்றவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். 'இதை நாம் முடிவாகக் கொள்ளவில்லையென்றால், நம்முடைய கவனத்தை வேறு வழிகளிலேயெல்லாம் திருப்ப நேரிடுகிறது. அதிலிருந்து கிளர்ச்சி இப்படியெல்லாம் வீணாக ஏற்படுகிறது. அது நம்மைப் பாதிக்கிறது. ஆகையால், நாம் இதோடு முடிவு செய்துவிடுவோம். இதற்குமேல் வேறு ஒரு கிளர்ச்சிக்கும் இடமேயில்லை. அது வேண்டும், இது வேண்டும் என்று கேட்கவேண்டாம், முடிவாய்விட்டது. தீர்ப்பாய் விட்டது. நாம் எல்லோரும் உடன்பட்டு ஏற்றுக்கொண்டோம். இதை வைத்துக்கொண்டு நடத்துவோம் போது, சிறுபான்மையோர் பிரச்சினையை நாம் கவனிக்க வேண்டும். வெளிராஜ்யங்களிலே நம்முடைய தமிழ்ச் சகோதரர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய நன்மையிலே நமக்கு அக்கறை உண்டு. அதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். தமிழ் அல்லாத வேறு மொழி பேசுகின்றவர்கள் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றார்களே, அவர்களுடைய நிலைமையையும் நாம் கவனித்து, அவர்களுக்கு ஒரு குறைவும் இல்லாமல், அவர்களும் சீராக வாழ்வதற்கு, வளருவதற்கு உரிய வகையிலே நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

ஆரணியாறு திட்டத்தைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் பேசும்போது, "நீங்கெல்லாம் அவசரப்பட்டு கொண்டுவந்து விட்டீர்கள்; இது போய்விடப் போகிறது என்று எனக்கு அப்போதே தெரியும்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். தெலுங்கர்களோடு போகப் போகிறவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், "எங்களை ஏன் அங்கு போகும்படியாக வற்புறுத்துகிறீர்கள்? நாங்கள் இங்கேயே இருக்கிறோம்" என்று சொல்லுகிறார்கள். படாஸ்கர் தீர்ப்பு வந்துவிட்டது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. வினாயகம், ஆரணியாறுத் திட்டம் தெலுங்கர்களுக்குப் போய்விடப் போவதுபற்றி அப்போதே தமக்குத் தெரியும் என்று சொல்கிறார். அவருடைய தீர்க்க தரிசனத்தை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், ஒன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்பொழுதிருந்த அரசாங்கம் ஆரணியாறு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றியதிலே ஒன்றும் தவறுதல் இல்லை.

27th April 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

அப்பொழுதிருந்த அரசாங்கம் “காம்பொலிட் ஸ்டேட்” அதாவது, ஆந்திராக்களும், தமிழாக்களும், மலையாளிகளும், கன்னடியார்களும் சேர்ந்திருந்த “ஸ்டேட்.” பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அப்பொழுது உருவாக்கப்பட்டு, சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தன. தமிழ் நாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆந்திரத்திலே துங்கபத்திரா போன்ற திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. கன்னட தேசத்திலும் நிறைவேற்றப்பட்டது. மலையாளத்திலும் நிறைவேற்றப்பட்டது. அம்மாதிரி நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களிலே ஆரணியாறு திட்டமும் ஒன்று. பின்னால் ஒரு காலத்தில், அது தெலுங்கர்களுக்குப் போகப் போகிறது என்று யாருக்கு அப்பொழுது ஜோவியம் தெரியும்? “அது யாருக்கோ போகப் போகிறது; ஆகவே, ஆரணியாறு திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது” என்று காம்பொலிட் ஸ்டேட்டிலே எப்படிச் சொல்வது? தமிழ் நாடு தனியாக இருந்திருந்தால் சொல்லலாம். அது மட்டுமல்ல. இந்தத் திட்டத்தினால் இப்பொழுதும் தமிழ் மக்களுக்கு நன்மை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் இன்னும் நமக்கு இருக்கும் நன்மையைப்பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கினார்கள். இப்பொழுது எல்லைப் பிரிவினை ஏற்பட்ட பிறகும் கூட, திருவள்ளூரைச் சேர்ந்த அதிகமான தமிழ் கிராமங்களுக்குத்தான், தமிழ் மக்களுக்குத்தான் நன்மை ஏற்படுகிறது. புதிதாக நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலும் கூட, அதிகமான கிராமங்கள் தமிழ் நாட்டில்தான் இருக்கின்றன. அதைவிட முக்கியமானது, திருவள்ளூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த ஏராளமான கிராமங்களுக்கு, ஏராளமான ஏக்கர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருக்கும் நீர்ப்பாசன வசதியை “ஸ்டேட்” செய்வதற்கு இந்தத்திட்டம் பயன்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தை அப்பொழுது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. வியைகம் அவர்கள் சொல்வதுபோல், அப்பொழுதிருந்த அரசாங்கம் நினைத்திருந்தால், அவர்கள் பெரிய தவறுதலைச் செய்திருப்பார்கள். அப்பொழுது அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வில்லையென்றால், இனி என்னவாகுமே அதை எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல் போயிருக்கும்; அதனால் இங்கிருக்கும் தமிழர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பாம்பிக்குளத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வதில் எவ்வளவு சிரமம் இருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இனி நிர்வாகம் எப்படி நடத்துகிறது என்று மசோதாவில் காணப்பட்டிருக்கிறது. துங்கபத்திரா இருக்கிறது. அது மைசூருக்கும் ஆந்திராவுக்கும் பயன்படுகிறது; நிறைவேற்றப்படுகிறது. அம்மாதிரி செய்யலாம். இல்லையென்றால் நாம் ஒப்பந்தத்துக்கு வரலாம். இதை எடுத்துக் கொண்டதில் தவறுதல் இல்லை; பின் உண்டு. அப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளாமலிருந்தால்தான் தமிழ்நாட்டுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது வரும் திருத்தணி தாலுகா தமிழ் நாட்டில் சேருகிறது என்ற ஒன்றைத் தவிர, அது செங்கற்பட்டு ஜில்லாவோடு சேருகிறது, வடாற்காடு ஜில்லாவோடு சேருகிறது என்பது அல்ல முக்கியமான பிரச்சனை. என்னுடைய செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி இதை செங்கற்பட்டு ஜில்லாவோடு கொண்டு வந்தேன் என்பது ஒன்றும் இல்லை. இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் தயாரித்து அனுப்பியிருக்கும் மசோதாவிலே நம்முடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லவேண்டும். ஆனால், நான் சொல்வேன், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலே திருத்தணி இணைக்கப்படுவதிலே ஒரு நியாயம் இருக்கிறது. எப்படியென்றால், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலிருந்து பெரும் பகுதி சென்னை நகரத்தோடு இணைக்கப்பட்டுவிட்டது. முன்னே பெரிய ஜில்லாவாக இருந்தது இப்பொழுது சின்ன ஜில்லாவாகக் குறைந்து போயிருக்கிறது. செங்கற்பட்டு

[Sri M. Bhaktavatsalam] [27th April 1959]

ஜில்லாவைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான கிராமங்களெல்லாம் இப்பொழுது ஆந்திரத்தில் போகின்றன. அதனால், அந்த ஜில்லா இன்னும் சிறுத்துப் போகிறது. குறிப்பாக, திருவள்ளூர் தாலாகாவும் பொன்னேரி தாலாகாவும் சிறுத்துப் போகின்றன. ஆகையால், திருத்தணியை செங்கற்பட்டு ஜில்லாவுக்கு மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அரக் கோணத்திற்குப் பாதகமாக இருக்கிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். கனகம்மா சத்திரப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களை சித்தூர் ஜில்லா மக்களோடு இணைத்தாலும், சித்தூர் ஜில்லா ஆந்திரத்தில் இருந்தாலுங்கூட, திருவள்ளூரோடுதான் அவர்களுக்குத் தொடர்பு இருக்கும். கனகம்மா சத்திரம் பிர்க்காவையும் திருவள்ளூர் சட்டசபைத் தொகுதிக்குச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். திருவள்ளூரைத் தொகுதி இப்பொழுது சிறிதாக இருக்கிறது. கனகம்மாசத்திரம் பிர்க்காவை திருவள்ளூர் தொகுதிக்குச் சேர்த்து, அது இப்பொழுது இரட்டைத் தொகுதியாக இருக்கிறது. திருத்தணி தனித் தொகுதியாக இருக்கிறது. திருவள்ளூருக்குத் தொடர்பு இருக்கிறது. செங்கற்பட்டு ஜில்லாவோடு சேர்க்கப்பட்டு ரொம்ப சரியான முடிவு என்றுதான் நான் இந்தச் சமயத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதிலே நமக்குத் திருப்தியில்லை யென்றாலும், அதிருப்தியையே நினைத்துக்கொண்டிருக்காமல், மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அக்ளோப் மாதத் திற்கு முன்பு இது அமுலுக்கு வரும் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. அப்படி வந்து விட்டால், அது முதற்கொண்டு, சர்ச்சை, விவாதங்கள், எல்லை விவாதங்கள், இவைகளையெல்லாம் அடியோடு விட்டுவிடவேண்டும். சீராக தமிழ்நாடு இப்பொழுது அமைந்துவிட்டது என்று நாம் திருப்தியோடு இருக்கலாம். இன்னும் சில குறைகள் நாட்டில் இருக்கலாம். இதைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் என்ன பயன்? முடிவு கட்டி நாம் மேற்கொண்டு காரியங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். திருத்தணி வருகிறது. அங்கிருந்து வருகிறவர்கள், “நாங்கள் வந்து விட்டோம், அதைச் செய்யுங்கள், இதைச் செய்யுங்கள்” என்று தமிழ்நாட்டில் வந்த பிற்பாடு கேட்டுக் கொண்டிருக்க அவசியமில்லாமலேயே, அரசாங்கம் தகுந்த ஏற்பாடு செய்து தான் ஆகவேண்டும். அப்படிச் செய்துகொண்டுதான் வருவோம். அந்த முறையில் நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து, வரும் பகுதியை நாம் சீராகக் கவனித்து, எல்லோரும் ஒரே மக்கள் என்ற உணர்ச்சியோடு வாழ்வோம். நாம் ஒரே மக்கள் என்பதை மறந்து, நாம் இப்பொழுதுதான் வந்தோம், நம்மைக் கவனிக்கவில்லை, மரியாதை செய்யவில்லை என்ற எண்ணம் இல்லாமல், எல்லோரும் சேர்ந்து நாம் நல்லாழ்வு வாழ்வதற்கும் வளருவதற்கும் உரிய வகையிலே நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலே இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்ததற்குப் பிற்பாடு, இதில் பேசியிருக்கும் கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும், கனம் சகஅமைச்சர் உட்பட, எந்தப் பகுதியிலே இருந்து வரக்கூடியவராக இருந்தாலும், இந்தப் பிரச்சினையை நன்றாக உணர்ந்து, இந்தப் பிரச்சினையில் இருக்கும் கஷ்டங்களையெல்லாம் விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மேல் நான் விளக்க முடியாது. அதிலும், கனம் அங்கத்தினர் திருமதி கமலாம்புஜம்மாள் அவர்கள் ஒரு தாய் உணர்ச்சியுடன் பேசுவதுபோல் பேசினார்கள். அது இயற்கையே. ஏனென்றால், பல பகுதிகள் இங்கிருந்து மாற்றப்படுவது அங்கிருக்கும் மக்களுடைய இஷ்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்பதை நானும் கூட உணர்ந்திருக்கிறேன். இருந்தாலும் இம்மாதிரி தீர்ப்பு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, ஒரு முடிவு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, கஷ்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டுதான் நாம் இந்த முடிவை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

27th April 1959] [Sri C. Subramaniam]

அதற்கடுத்தபடியாக, ஒரு சில வார்த்தைகளை மட்டும் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், “சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் பேசும்போதும், திருப்பதியைப் பொறுத்தவரையில் பேசும்போதும் சென்னை நகரம் போய் விடக்கூடாது என்ற ஒரு பயத்தினால் நாம் பல வாதங்களைச் செய்து வந்தோம்” என்று. இன்றைக்கு நமக்கு எல்லோருக்கும் சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பது, சென்னை நகரம் நம்மிடத்திலேயே இருந்துவிட்டது என்பது. “இருந்துவிட்டது” என்பதைவிட குழப்பம் இல்லாமல், எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் நம் இடத்தில் இருந்துவிட்டது என்பதைப்பற்றி நாமெல்லோரும் அதிகம் சந்தோஷப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அது முடிந்ததற்குப் பிற்பாடு, அதிலே என்ன என்ன கஷ்டங்கள் இருந்தன என்பதையெல்லாம் உணராமல் என்ன இருந்தாலும் நமக்குத்தான் அது இருந்திருக்கும் என்ற முறையிலே நாம் இப்பொழுது பேசுகிறோம்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

சென்னை நகரம் நம்மிடத்திலே, எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் இருப்பதற்கு யார் பொறுப்பாக இருந்தார்களோ அவர்களுக்கு இந்தத் தருணத்திலே நாம் நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த ராஜாஜி அவர்களுடைய முயற்சியால் சென்னை நகரம் தமிழ் நாட்டுக்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமல், வேறு எவருக்குமே ஒருவிதமான பாத்தியமும் இல்லாமல் கிடைத்தது என்பதில் நாம் என்றைக்கும் மனதிலே நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். அதை நம் ஞாபகத்தில் என்றைக்கும் வைத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவர்களாவோம். பல சேவைகளை ராஜாஜி அவர்கள் நாட்டுக்குச் செய்திருக்கிறார்கள், தமிழ் மக்களுக்குச் செய்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், அதிலே முக்கியமாக நான் கருதுவது, சென்னையைப்பொறுத்தவரையில் எந்த விதமான குழப்பமும் இல்லாமல் அது நமக்குக் கிடைக்கும்படியாக ராஜாஜி செய்தார். மற்றவர்களுக்கு அதில் உரிமை இல்லை என்ற அடிப்படையில் அப்படிச் செய்தார். தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குத் தான் அது உரியது என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் செய்தார்கள். அதற்கு தமிழ் நாட்டு மக்கள் அவருக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ கே. விநாயகம் அவர்கள் நினைத்தபடி அவ்வளவு சுலபமாக அது நடந்து விடவில்லை. இதற்கு முன்னதாக இருந்த நிலைமையை அவர் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதை மட்டும் அவருக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4-10
p.m.

அடுத்தபடியாக ஆரணியார் விஷயமாகச் சொல்லப்பட்டது. அதைப் பற்றி யோசனை செய்துதான் அதை எடுத்துக்கொண்டோம். அது ஒரு சிறிய திட்டம்தான். நாம் கோதாவரி கிரஷ்ண முதலிய நதிகளிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் பெரிய திட்டங்களை போட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறிய திட்டத்திற்கு இடம் கொடுத்தது சரியல்ல என்று சொல்வதற்கு இல்லை. பெரிய திட்டங்களில் நாம் அவர்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் இன்னும் எவ்வளவோ பெரிய திட்டங்களை அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பின் பேரில் நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருப்பதால் இதைப் பற்றி அக்கரை கொள்ள வேண்டியதில்லை என்ற கருத்தில் அதை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் நமக்கு தண்ணீர் விட மாட்டார்கள் என்று நினைப்பதற்கு இல்லை. இது வரையிலும் அவர்கள் நம்முடன்தான் சேர்ந்திருந்தார்கள். அதனால் அவர்களை நாம் நம் பாமல் இருக்க முடியாது. நாம் பெரிய விஷயங்களை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது வரையிலும் நாம் அவர்களுடன்

[Sri C. Subramaniam]

[27th April 1959]

ஓத்து வாழ்ந்தவர்கள்தான். நாம் பல பொது திட்டங்களை அவர்களுடைய ஓத்துமையின் பேரில் நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையும் இனிமேல் ஏற்படலாம். இன்னும் அடாமிக் என்றஜி எலெக்ட்ரிக்விடிமுதலியவைகளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும். தென் மண்டலத்தை பொதுவாக வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். பல தொழில்களை ஒன்றாக சேர்ந்து நடத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். அதனால் ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் மக்களுக்கு மக்கள் சந்தேகம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நல்ல உறவான நிலைமை இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட உறவான நிலைமையில் பல பெரிய திட்டங்களின் உருவாக வேண்டியதாக இருக்கின்றன. அதனால் அவர்களிடம் முழு நம்பிக்கை இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னதுபால் பெரிய விஷயங்களை நாம் எடுத்து நடத்த வேண்டியதாக இருப்பதால் இதைப்பற்றி வலியுறுத்த வேண்டியதில்லை. ஒருவருக்கு ஒருவர் சந்தேகப்படக்கூடிய நிலை ஏற்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படி இருந்தால் அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையினால் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை எல்லோரும் ஏகமனதாக எந்த விதமான மாறுதல்களும் இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the proposed Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959 be taken into consideration ”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

MR. SPEAKER : We shall now take up the clauses for consideration.

General

MR. SPEAKER : ஸ்ரீ பி. எஸ். சின்னதுரை அவர்கள் ஒரு பொது திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை பிரேரேபிக்கும்படியாக நான் அவரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தமானது நமது ராஜ்யத்திற்கு இனிமேல் சென்னை ராஜ்யம் என்பதற்கு பதிலாக “ தமிழ் நாடு ” என்ற பெயரை வைக்க வேண்டும் என்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு யோசனை கூறும் அளவில் இருக்கிறது. எல்லையை திருத்தும் சமயத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு யோசனையை சொல்வதற்கு என்று இந்த திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுதான் சரியான சந்தர்ப்பம் இப்படிப்பட்ட யோசனையைச் சொல்வதற்கு. வேறு எந்த சந்தர்ப்பமும் சரியானது அல்ல என்று நினைக்கிறேன். மற்ற ராஜ்யங்களின் பெயரை மாற்றி அமைத்திருப்பது போன்று இதையும் “ தமிழ் நாடு ” என்று மாற்றியமைப்பதற்கு இதுதான் சரியான சந்தர்ப்பம். மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு இதுதான் சரியான சந்தர்ப்பம். இப்படிப்பட்ட ஒரு யோசனையைச் சொல்லவேண்டும் என்ற கருத்தில் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். நாமே இதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு நமக்கு உரிமை இல்லை. இது தான் சரியான சந்தர்ப்பம் என்ற அடிப்படையில் இதைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

27th April 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

இன்னும் ஒரே ஒரு வார்த்தையை மட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். பெயரை மாற்றி அமைக்கும் விஷயத்தில் ஊட்டியில் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்போலவே ராஜ்யத்தின் பெயரையும் “தமிழ் நாடு” என்று மாற்றி அமைப்பதற்கு யோசனை சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : யோசனை நீங்கள் சொல்ல வேண்டியது இல்லை. அதைப்பற்றி இந்த மசோதாவில் கொண்டு வரமுடியாது. அதற்கு என்று தனிப்பட்ட தீர்மானம் கொண்டு வரவேண்டும். தனிப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் இந்த சபையில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதுதான் நல்லது. இதனால் இந்த திருத்தத்தை “அவுட் ஆப் ஆர்டர்” என்று முடிவு செய்கிறேன்.

இன்னும் இரண்டு பேர்கள் பொது திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கனம் ஸ்ரீநிவாச அய்யரும், கனம் லாசரும்.

SRI K. VINAYAKAM : What about my amendment, Sir?

MR. SPEAKER : I think it will come under the clause.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, my amendment cannot be moved to each clause.

MR. SPEAKER : All right. You may move it then.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move—

“Wherever the word ‘Madras’ appears in the Bill without the words ‘State of’, before it, add the words ‘State of’ before the word ‘Madras’”.

SRI S. LAZAR : I second the amendment.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, if the word ‘Madras’ is expected to mean the ‘State of Madras’, we have got in this Bill itself in some places, the expression, ‘the State of Madras’; and in some other places the word ‘Madras’ alone is used. For instance, in clause 2 (c) and 2 (g) (i), we have the word ‘Madras’, while in clause 4 (2) and (3), we have the expression, the ‘State of Madras’. In clause 18 (1) (b), we find the expression ‘the High Court at Madras’. To make the language uniform in all the clauses, I have moved my amendment, and Sri Lazar also has given notice of an amendment. Wherever the word ‘Madras’ appears, the words ‘the State of’ should be added before it. This Bill is no doubt very well worded. I do not deny that. Still, there are some of these mistakes which will have to be rectified. Though it is stated ‘Madras’ I am sure, it is intended to mean ‘the State of Madras’. So, in order to have uniformity in expression, I have moved my amendment.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [27th April 1959]

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Lazar may now move his amendment, though the hon. Member Sri Srinivasa Iyer has spoken on his behalf also.

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

“ Wherever the words ‘ The High Court at Madras ’ appear in the Bill, the words ‘ The High Court of the State of Madras ’ be substituted ”.

SRI R. SRINIVASA IYER : I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the hon. Member Sri Srinivasa Iyer wants that the words ‘ the State of ’ should be added before the word ‘ Madras ’. For example, in clause 1, the word ‘ Madras ’ appears. It is only short title and commencement. In a short title, it is not necessary to give everything. As a matter of fact, this Act may be called, ‘ the State of Andhra Pradesh and the State of Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 ’. But we do not call it like that. ‘ Andhra Pradesh ’ is only a name just as we have the name Madras. Will the hon. Member ask us also to add the word ‘ the State of ’ before the words ‘ Andhra Pradesh ’ wherever they may occur? I do not think so. He seems to make a difference between the name ‘ Andhra Pradesh ’ and ‘ Madras ’. Therefore, as far as clause 1 is concerned, it is only a short title. Now, if we take any other place, we will find that in some places we find the expression ‘ the State of Madras ’ and ‘ Andhra Pradesh ’. Wherever the word ‘ Madras ’ might be used, we find in some clauses, the expression ‘ the State of Madras ’ is also used. I have scrutinised every clause. We will find that we have not merely used the word ‘ Madras ’. As we go further on, the expression ‘ the State of Madras ’ is used. The word ‘ Madras ’ is well understood. There is no question of confusing with Madras City. So, it relates to Madras State only. There is no dispute at all with regard to Madras City. Again, in clause 8, the word ‘ Madras ’ is used. Under this clause, we want to substitute the figures ‘ 18 ’ for the figures ‘ 17 ’. The word ‘ Madras ’ is used in the Constitution. So, it is not necessary that the words ‘ the State of ’ should be added before the word ‘ Madras ’. Under this clause, we have only increased the number. That is all. Even though we have stated here only ‘ Madras ’, it relates to the State of Madras. So, I do not think it necessary to use the words ‘ the State of Madras ’.

Now, coming to the use of the words ‘ the High Court of the State of Madras ’, I wish to point out that it is the phraseology used in the Andhra Pradesh State Bill and the States Reorganization Bill. We have to adopt a uniform phraseology throughout,

27th April 1959] [Sri C. Subramaniam]

particularly when we refer to jurisdiction and High Court. Therefore, the addition of the words ' the State of ' in the case of High Court is not at all necessary at this stage. Perhaps, when we have the High Court's Bench sitting in Madurai or Coimbatore or any other place, there may be necessity for the expression, ' the High Court of the State of Madras '. Now, it is enough if we say that ' the High Court at Madras '. It only refers to the High Court of the State of Madras. There is nothing wrong in the present expression. It is used in two other enactments. So, we have to adopt a uniform phraseology. Hence, these two amendments need not be pressed.

4-20
p.m.

MR. SPEAKER : In view of the explanation, I believe, both Members are not pressing their amendments.

SRI R. SRINIVASA IYER : We do not press.

The amendments were by leave withdrawn.

Clauses 1 and 2.

* SRI K. VINAYAKAM : I move the amendment standing in my name, viz.—

" In sub-clause (a) of clause 2 for the words ' the date appointed ' and wherever they occur in the Bill substitute the words and figures ' 1st of June 1959 or earlier ' ".

The amendment was duly seconded.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, this is a very simple amendment. Its object is also simple. The Government of India may take their own time to pass the Act because they are pressed for time to transact their other parliamentary work, which is quite a lot. This is a very small affair and as far as they are concerned, they may not even give the little attention it requires. The Andhra Assembly has not met. If we pass a resolution of this kind that it should be passed by the 1st of June at least, then the Andhra Assembly may take up the Bill earlier and the Government of India also may realise the urgency of the matter. Sir, I was communicating with the Government of India on this issue in the capacity of the leader of the movement concerning the border disputes. The Hon. Sri G. B. Pant has written to us a letter saying that he would be introducing the Bill in the Parliament as expeditiously as possible during the current Budget session. I am only quoting from his letter and I am not importing here anything new. He is very serious about getting it passed by the 7th May. If we pass this Bill and then if we inform the Government of India that we are serious about the implementation of

[Sri K. Vinayakam]

[27th April 1959]

the Act by 1st June, in all probability, I believe, the Central Government will introduce the Bill before May 7, unless some miracle happens meanwhile. I do not think any such miracle will happen.

MR. SPEAKER : I would like to know how it is right here to discuss a letter which is not before the House. Not that I disbelieve its contents.

SRI K. VINAYAKAM : That is why, I am very careful in my speech.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : He has made his point.

* SRI K. VINAYAKAM : The Hon. Minister said that we had waited for nearly six years, and asked why we should not wait for a few months more.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Then it will make six years.

* SRI K. VINAYAKAM : Of course, it completes six years. But what harm is there, if we persuade the authorities concerned to see that the Act comes into force by the 1st June 1959?

Sir, I also move the following amendment to clause 1 :—

In sub-clause (2) of clause 1, for the words “ on such date ”, substitute the words and figures “ on the 1st of June 1959 or earlier ”.

The amendment was duly seconded.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சார், ஜன் முதல் தேதி முதற்கொண்டு இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னால் அங்கே வருகிறது “ Government may by notification in the official Gazette, appoint ” அப்படியானால் அதற்கென்று ஒரு காலவரம்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஏற்கனவே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பலமுறை வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். கண்டிப்பாக எப்ரல் முதல் தேதி முதல் இது அமுலுக்கு வந்துவிடும் என்று உறுதி சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொல்லியிருந்தாலும் தவறு அவருடையது இல்லை. மத்திய சர்க்காரையும் குறைகூற நான் தயாராய் இல்லை. இருந்தபோதிலும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஜன் முதல் தேதி முதல் அமுலுக்கு வரும் என்பதாக நாம் காலவரை நிர்ணயம் செய்துவிட்டால் நிர்ணயித்து வலியுறுத்தி அனுப்பினால் அந்தத் தேதிக்குள் வருவது நிச்சயம் இல்லையென்றாலும்—வெகு விரைவிலாவது அவர்கள் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்குச் சாதகமாக இருக்கும் என்பதற்காக இந்தத் திருத்தத்தை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

27th April 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Members, Mr. Vinayakam and Mr. Kothandaraman want that the Act should come into force before 1st June 1959. For one thing, it is a physical impossibility, because it will have to be passed in both Houses of Parliament and become law. As I already said, the Parliament is adjourning on the 8th May. Andhra is not considering this Bill before the 8th May to make it available for the Parliament to pass it before that date. It is a physical impossibility. Mr. Vinayakam referred to some promise that the Bill would be introduced expeditiously. That promise has been fulfilled. So, when we pass a resolution, it should be a practicable one. It should be possible for us to implement it. Can we pass the resolution knowing full well that it is not possible for us to implement it? It is only a pious wish. We have expressed our wish that it should be passed as early as possible. I would, therefore request Mr. Vinayakam and Mr. Kothandaraman not to press, their amendments.

MR. SPEAKER: I suppose Mr. Vinayakam is not pressing his amendments.

SRI K. VINAYAKAM: On one condition, Sir.

MR. SPEAKER: No condition. Either he withdraws them or I put them to vote.

SRI K. VINAYAKAM: I am withdrawing on condition that these proceedings are sent to the Central Government.

The amendments were by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: Mr. Kothandaraman's amendment.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: He has not moved any amendment.

MR. SPEAKER: He may move it now. I thought he had moved it.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move—

'In sub-clause (2) of clause 1 for the words 'on such date' substitute the words and figures '1st June 1959'.'

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: The question is—

'In sub-clause (2) of clause 1 for the words 'on such date' substitute the words and figures '1st June 1959'.'

The amendment was put and lost.

[27th April 1959]

Clause 5.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move the amendment standing in my name, viz.—

“ For sub-clause (3) substitute the following :—

(3) the territories which are transferred from Andhra Pradesh shall be added on to the contiguous areas of the respective Madras districts ”.

The amendment was duly seconded.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த 5-வது க்ளாஸில் நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் என்னவென்று சொன்னால் இப்போது ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து ராஜ்யத்தோடு சேரக்கூடிய பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. அதில் குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் பல பகுதிகள் இந்த ராஜ்யத்தோடேயே ஏற்கனவே பல காலம் இருந்து இப்போது சமீப காலத்தில் 6 வருஷங்களுக்கு முன்னால், ஆந்திர ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்து இப்போது திரும்பவும் இந்த ராஜ்யத்தோடேயே சேர்வருகிறது. திருத்தணியை ஒட்டிய பிரதேசம் எத்தனையோ காலமாக வடாற்காடோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தது. அது மட்டுமல்ல. இந்த வடாற்காடு ஜில்லாவில் அரக்கோணம் தாலுக்கா இருக்கிறது. அதை அடுத்த பகுதியும் இருக்கிறது. திருத்தணிக்கு அடுத்த பக்கத்தில் காரைக்கால் அம்மையார் கையினால் நடந்த இடம் என்று சொன்னார்களே அந்தத் திருவாலங்காடு இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் செங்கல்பட்டு ஜில்லாவோடு சேர்க்காமல் நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தின்படி எந்தப் பகுதி எந்த எந்த ஜில்லாவுக்கு தாலுக்காவுக்கு ஒட்டி இருக்கிறதோ அவற்றோடு சேர்க்க வேண்டும் என்பதுதான். கிழக்கு பாகிஸ்தான், மேற்கு பாகிஸ்தான், நடுவில் இந்துஸ்தான் என்று பிரித்து இருப்பது போல அல்லாமல் எந்த எந்தப் பகுதி எந்த எந்த ஜில்லாவோடு இணைந்திருக்கவேண்டுமோ எந்த ஜில்லாவிற்கு அருகில் இருக்கிறதோ அந்த ஜில்லாவோடு சேர வேண்டும் என்பதாக நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது தான் நேர்மையாக, நியாயமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கனம் அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்கிற நம்பிக்கையில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

4-30 THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்
ப.ம. கொள்ள முடியாததற்கு வருந்துகிறேன். முதலிலே இந்தத் திருத்தத்
தைப் படித்துப் பார்க்கலாம்.

The territories which are transferred from Andhra Pradesh shall be added on to the contiguous areas of the respective Madras districts. என்று இருக்கிறது. திருத்தணி பற்றிச் சொன்னார்கள். திருத்தணி செங்கல் பட்டுக்கும் “contiguous;” வட ஆற்காடுக்கும் “contiguous” என்று அவர்களே சொன்னார்கள். திருவாலங்காடோடு நெருங்கிய தொடர்பாக அரக்கோணம் மற்ற வட ஆற்காடு பகுதிகள் இல்லையென்று சொல்லலாம். இவ்வாறு செய்தால் பார்லிமெண்டிலும் ஒரு புதிரைக் கொண்டு போவது மாதிரி இருக்கும். தவிரவும் தற்காலிகமாக இது இங்கு சேர்க்கப்

27th April 1959] [Sri C. Subramaniam]

பட்டிருக்கிறது. இதை எங்கு சேர்க்கவேண்டுமென்றாலும் சேர்ப்பதற்கு 7-வது விதியில் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கில்லை.

MR. SPEAKER: The question is—

‘ For sub-clause (3) substitute the following :—

“(3) the territories which are transferred from Andhra Pradesh shall be added on to the contiguous areas of the respective Madras districts ”.

The amendment was put and lost.

Clause 12.

SRI K. VINAYAKAM: I move the amendment namely—

‘ In line 5 for the figure ‘ 206 ’ substitute the figure ‘ 207 ’ and in line 9 for the figure ‘ 206 ’ substitute the figure ‘ 207 ’.

Sir, the object of the amendment is . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Let the hon. Member get his amendment seconded first, Sir.

MR. SPEAKER (after a pause): The amendment falls through for want of a seconder.

(Sri T. Sampath rose.)

SRI K. VINAYAKAM: The hon. Member Sri Sampath has seconded the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: Too late. In spite of the hon. Member’s goading the hon. Member Sri Matha Gowder, he did not second it. The amendment falls for want of a seconder. I now pass on to clause 18.

SRI K. VINAYAKAM: Are we in a hurry, Sir ?

MR. SPEAKER: No. A point of order was raised by the hon. Member Srinivasa Iyer. Without a seconder, the hon. Member cannot speak on his amendment. We will now take up clause 18.

Clause 18.

SRI S. LAZAR: I move both the amendments, Sir, namely :—

(1) ‘ In the proviso to sub-clause (3) after the words “ the Chief Justice of the High Court ” add the words “ having regard to the place of acural of the cause of action and other circumstances.” ’.

[Sri S. Lazar]

[27th April 1959]

(2) For sub-clause (4) substitute the following :—

“(4) any order made by the High Court of the State of Madras before the appointed day in any proceeding transferred to the High Court of Andhra Pradesh by virtue of sub-section (2), or by virtue of the proviso to sub-section (3) shall, for all purposes, have effect as an order made by the High Court of Andhra Pradesh”.

The amendments were duly seconded.

SRI. S. LAZAR : முதலாவது திருத்தம், மூன்றாவது உப பிரிவில் பரொசோ சொவைல்லுகிறபோது 1-வது பிரிவின் “பெண்டிங் பரொசீடிங்ஸ்” ஐ பொறுத்தது. இரண்டாவது உப பிரிவில் “அப்பீல்” என்று வருகிறபோது அந்த ஹைகோர்ட்டே வைத்திருக்கலாம் என்ற முறையில் இருக்கிறது. அந்த முறையில் “அப்பீல்” ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அவைகளை அடுத்து ஆந்திரா ஹைகோர்ட்டுக்கே அனுப்பவேண்டுமென்ற உரிமை இருக்கிறது என்றாகிறது. எந்த அடிப்படையில் ஹைகோர்ட் அதில் முடிவெடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றி இரண்டாவது உப பிரிவில் having regard to the place of accrual of the cause of action and other circumstances என்று இருப்பதால் அதே அடிப்படையில் இந்த இடத்திலும் மாற்றலாம் என்று இருக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தால் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தக் களாஸ் இல்லையென்று சொன்னால் எந்த அடிப்படையில் முடிவு செய்யவேண்டுமென்பது “டிஸ்க்ரீஷன்” என்ற நிலைமைக்குப் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது.

இரண்டாவது திருத்தம் 4-வது உப பிரிவைப் பொறுத்தது. இப்பொழுது இருப்பதுபோலவே வைத்துக்கொண்டால் அதன் பொருள் என்ன ஆகுமென்று சொன்னால், ஒரே சமயத்தில் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திற்கும் ஆந்திரப் பிரதேச உயர் நீதி மன்றத்திற்கும் “ஜூரிஸ்டிக்ஷன்” இருப்பதாக அமைகிறது. அந்த உப பிரிவின் உள்நோக்கம் அதேபோல் மாற்றப்படுகிறபோது “ஜூரிஸ்டிக்ஷன்” மாற்றப்படுகிற உயர்நீதி மன்றத்திற்கு இருக்கும்” என்ற பொருள்பட அமைகிறது. நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தப்படி அந்த உப பிரிவை அமைத்துவிட்டால் மிகத் தெளிவாக இருக்கும். “நார்மல்” ஆக “ஜூரிஸ்டிக்ஷன்” என்பது ஒரு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு இருப்பதுதான் பொருத்தம். shall for purposes, have the effect not only as an order of the High Court at Madras but also as an order made by the High Court of Andhra Pradesh என்ற முறையிலே இருப்பது அவ்வளவு பொறுத்தமாக இல்லையென்ற காரணத்தால் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். எந்த நோக்கத்தோடு இந்த 4-வது பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ அதே நோக்கத்தோடு இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால்தான் தெளிவான முறையில் அமையும் என்பதால் இதைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தப் பிரச்சனை உயர்நீதி மன்றத்தைப் பொறுத்தது. ரொம்ப சட்டப் பிரச்சனை இதிலே அடங்கியிருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். சட்டம் அவ்வளவு தெரிந்ததாகச் சொல்லமுடியாது. ஆனால் இந்த ஆந்திரப் பிரதேசச் சட்டம் வந்தபொழுதும், ராஜ்யப் புனர் அமைப்பு வந்தபொழுதும் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளும், பிரதம நீதிபதிகளும் கலந்தாலோசித்து,

27th April 1959] [Sri C. Subramaniam]

அட்வகை ஜெனரலோடு கலந்தாலோசித்து இந்த இரண்டு சட்டங்களினாலும் விதிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த விதிகள் இப்பொழுது 4, 5 வருஷமாக ஆந்திராவைப் பொறுத்தவரை அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. மற்ற ராஜ்யங்களில் இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாக நடந்து வருகிறது. அதில் வராத கஷ்டம் இதில் வந்து விடும் என்று சொல்ல நான் தயாராக இல்லை. அனுபவத்தில் சரியாக நடந்து வருவதால் இதைத் திருத்தியமைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 24.

SRI S. LAZAR : Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment, namely :—

‘ Omit the figures and words in the margin ’.

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது பார்லிமெண்டில் மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு அவர்கள் “ பாஸ் ” பண்ணக்கூடிய “ ப்ரொசீஜரை ” பொறுத்தது. நாம் செய்யக்கூடியதெல்லாம் இந்த மாதிரி மார்ஜினில் எந்த வருஷத்தில் “ பாஸ் ” பண்ணியது என்பதைக் கொடுப்பதுதான். ஆகவே, நாம் போய் எப்படி மசோதாவைப் பாஸ் பண்ணுவது என்று அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுது இருப்பது போலவே இருக்கலாம்.

The amendment was by leave withdrawn.

Clause 26.

* SRI R. SRINIVASA IYER : I move the amendment standing in my name, namely :—

‘ In line 2, for the word “ on ” substitute the words “ in respect of ” and add the following proviso at the end of the clause—

“ Provided that where the arrears of such tax or duty relates to properties situate partly in the State of Madras and partly in the State of Andhra Pradesh on the transfer of territories being effected the same shall be apportioned between those States in such manner as may be agreed upon between them or in such manner as the President may, by notified order, specify ”.

The amendment was duly seconded.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, the clause says ‘ The right of Andhra Pradesh or Madras to recover arrears of any tax or duty on property ’. Tax is assessed not ‘ on ’ property, but ‘ in respect of property ’. The word may be changed.

[Sri R. Srinivasa Iyer]

[27th April 1959]

The other matter is, supposing there is arrears of tax in respect of land under a single pattadar part of which is in this State and the other part in the other State, to deal with such cases, I want the clause to be amended to include a proviso, namely :—

“ Provided that where the arrears of such tax or duty relates to properties situate partly in the State of Madras and partly in the State of Andhra Pradesh on the transfer of territories being effected the same shall be apportioned between those States in such manner as may be agreed upon between them, or in such manner as the President may, by notified order, specify. Such contingencies may arise and therefore they should not be left open, and therefore it is, I have moved the amendment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As far as the verbal amendment is concerned, whether it should be ‘on’ or ‘in respect of’ I can only cite the precedence of the two other Acts the Andhra Act and the State Re-organization Act. The terminology used in those Acts is ‘on’ and not ‘in respect of’. These have gone through Parliament and very many legal pundits. Therefore I feel ‘tax on property’ is quite alright. It need not be amended as ‘in respect of’.

In respect of the other point raised by the hon. Member he presumes there might be a common property through which the boundary line between the States would be running. There is no likelihood of such a thing happening because whole villages are to be transferred and the patta will be in respect of particular landholder in the village. There is therefore no contingency of such a thing arising. Therefore the amendment is not necessary.

The amendment was by leave withdrawn.

Clause 35.

SRI S. LAZAR: Sir, I move the following amendment :—

‘This Assembly recommends that clause 35 be made clear by defining the expression “item in suspense”.’

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I second it.

MR. SPEAKER: The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI S. LAZAR: Item in suspense.’ என்றால் என்னவென்று எனக்குப் புரியவில்லை. எந்த விதமான பெயரிஷனும் இல்லை. ஆகவே இதற்கு சுத்தமான விரிவுரை கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் இந்தத் திருத்தத் தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

27th April 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதை சுத்தமாக சொல்ல முடியாததால்தான் அப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—

‘If any item in suspense is ultimately found to affect an asset or liability of the nature referred to in any of the foregoing provisions’.

Item in suspense என்னவென்று தெரிந்திருந்தால் அதைப் போட்டு விடலாமே. It has got to be vague.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 40.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I move the following amendment :—

‘In sub-clause (2) for the words “State” occurring in the last line substitute the words “The State Electricity Board”.’

SRI S. LAZAR : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Now the clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, sub-clause (2) says—

‘The undertakings and assets of a State Electricity Board referred to in sub-section (1), situated in the territories specified in the First Schedule or, as the case may be, the Second Schedule shall, as from the appointed day, pass to the State to which the territories are transferred’.

Now we are having a State Electricity Board, an autonomous body, and all the assets of the Electricity Department now belong to that Board. The amount already invested by the State in electrical undertaking are now considered as loans to the State Electricity Board which owns the entire property of the electrical undertakings in the whole State. Therefore, instead of the word ‘State’ the words ‘The State Electricity Board’ should be substituted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am sorry I am unable to appreciate the argument of the hon. Member because as far as this Bill is concerned, it recognises only State and State. What will happen to the properties transferred to a State is a different matter altogether and they may go to the State Electricity Board or to some other body. So far as this Bill is concerned, it deals only with matters relating to two States and that is why

[Sri C. Subramaniam]

[27th April 1959]

the word 'State' is mentioned. After the property comes to a particular State, automatically it may go to the concerned State Electricity Board. Therefore, 'State' is the appropriate word.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI S. LAZAR : Sir, I move the following amendments :—

'In sub-clause (3) for the words "referred to in sub-section (1)" substitute the words, "referred to in sub-section (1) and relating to the territories referred to in the First and Second Schedules".'

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Now the amendment is before the House for discussion.

SRI S. LAZAR : இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருப்பதின் நோக்கம் இந்தத் திருத்தம் இல்லை என்று சொன்னால் அந்தக் குறிப்பிட்ட எரியாவில் இருக்கக் கூடிய, மாறி வரும் தொகுதியில் உள்ள போர்டின் சொத்தைப் பொறுத்து ஒப்பந்தம் செய்யவேண்டுமென்று இதில் இருக்கிற காரணத்தினால் இந்தத் திருத்தம் இல்லையென்று சொன்னால் இப்பொழுது இருப்பதைப் போல் வைத்திருந்தால் எல்லா சொத்தையுமே ஆந்திரா எலெக்ட்ரிஸிட்டி போர்டிற்கு என்ன இருக்கிறது, மதராஸ் ஸ்டேட் எலெக்ட்ரிஸிட்டி போர்டிற்கு என்ன இருக்கிறது. இது இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து பிரித்துவிட வேண்டுமென்ற முறையில் அமைந்திருக்கிறது—

'(3) Subject to the provisions of sub-section (2), the assets and liabilities of the State Electricity Board referred to in sub-section (1) shall be apportioned between them in such manner as may be agreed upon between the Governments of Andhra Pradesh and Madras within one year from the appointed day, or in default of such agreement, as the Central Government may by order determine'.

அதற்குப் பதிலாக நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொண்டு,

'relating to the territories referred to in the First and Second Schedules'.

என்ற முறையில் திருத்தினால் அது சரியாக இருக்கும் என்றுதான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am really unable to understand the purpose of the amendment, because as it is sub-clause (1) is quite clear. It says—

'As from the appointed day, the State Electricity Boards constituted under the Electricity (Supply) Act, 1948, for the States of Andhra Pradesh and Madras shall be deemed to have been constituted for those States with their areas as altered by the provisions of Part II of this Act'.

27th April 1959]

[Sri C. Subramaniam]

Therefore, in Part II, we have readjusted boundaries and the Madras State Electricity Board will have jurisdiction with reference to the transferred territories as far as the Madras State is concerned and the Andhra State Electricity Board will have jurisdiction with reference to the transferred territories as far as the Andhra Pradesh is concerned. So, that is clear.

Then sub-clause (2) says—

‘The undertakings and assets of a State Electricity Board referred to in sub-section (1), situated in the territories specified in the First Schedule or, as the case may be, the Second Schedule shall, as from the appointed day, pass to the State to which the territories are transferred.’

According to this sub-clause, the assets relating to the transferred territory would pass on to the State along with the transferred territory. Therefore, I do not think there is any difficulty with regard to that. The wording of this sub-clause is quite clear.

Then sub-clause (3) says—

‘Subject to the provisions of sub-section (2), the assets and liabilities of the State Electricity Boards referred to in sub-section (1) shall be apportioned between them in such manner as may be agreed upon between the Governments of Andhra Pradesh and Madras within one year from the appointed day, or in default of such agreement, as the Central Government may by order determine.’

Now with reference to these things, certain assets belonging to a State Electricity Board will pass to the concerned State along with the transferred territory and that will have to be decided by agreement. What are the assets to be passed to the transferred territory? For example, there is the stores and whether that will have to be shared proportionately between the Madras State and the Andhra Pradesh, is a matter for negotiation. (Interruption.) We may come to the conclusion that no assets need be looked into. If we come to an agreement, then that will be binding on us. If we do not come to an agreement, then we will have to refer the matter to the President for his decision. So, the entire assets along with the transferred territory will pass to the concerned State. The question of sharing does not arise. But if certain assets have to be shared, then they will be shared proportionately between the two States and that is a matter which has got to be negotiated. If the Madras State Electricity Board is affected, then the Andhra Pradesh Electricity Board is also affected.

The amendment was, by leave, withdrawn.

[27th April 1959]

Schedule V.

* SRI K. VINAYAKAM : Sir, I move the following amendments :—

‘ In sub-clause (c) of clause 2 of the Schedule *omit* the words “ and Kanakammachatram firka in Tiruttani taluk ” ’.

Omit sub-clause (d) of clause 2 of the Fifth Schedule and *substitute* the following :—

“ (d) after serial No. 15, the following entry shall be inserted :—

15-A	} Ramakrishna- rajupet.	{ Erumbi Firka Ramakrishna rajupet Firka Palipet Firka of Tiruttani taluk.	}	1
15-B	} Tiruttani.	{ Tiruttani Firka Kanakammachatram Firka of Tiruttani taluk.	}	1
or				

In sub-clause (d) of clause 2 of the Schedule *omit* the words “ excluding Kanakammachatram Firka ” occurring within the brackets, and *omit* the figure “ 1 ” occurring in column (4) and *substitute* the figure “ 2 ”.

SRI J. MATHA GOWDER : Sir, I second the amendments.

MR. SPEAKER : Schedule V and the amendments are before the House for discussion.

* SRI K. VINAYAKAM : Sir, the object of my amendments is very clear. I will just take two minutes to explain them. The present position is this. There is a separate Assembly constituency known as ‘ Ramakrishna Rajupet ’, to which one Member has been elected to the Andhra Pradesh Assembly. There is also a constituency known as the Tiruttani taluk which has got two seats, one General and another Reserved. All these three seats are now filled up by the Andhra Pradesh Assembly. Sir, if the territories are changed as per this Bill, then the Kanakammachatram firka in the Tiruttani taluk will be added to the Tiruvallur taluk on the plea that the Tiruvallur taluk is losing some population to the Andhra Pradesh on account of the transfer of territories. So, to compensate the Tiruvallur taluk, the Kanakammachatram

27th April 1959]

[Sri K. Vinayakam]

firka is added to it. My plea is this. The entire Ramakrishna Rajupet constituency comes to us. The entire taluk will be with us, as I have shown in my amendment with about two lakhs of population. Ramakrishna Rajupet, Tiruttani firka and Kanakammachatram firka all will be a complete taluk with more than two lakhs of population. That is why I envisage two Assembly seats—one the existing constituency and another, if the Hon. Minister pursues through my amendment which is very clear and which I have explained, if Tiruttani firka could be grouped with Kanakammachatram or taken over and added on to Tiruvallur. Thus I envisage two seats. Let them be general seats or Reserved seats. My only anxiety is that people should have more representation. Even in my earlier amendment I envisaged to increase the seats from 206 to 207 and that will strengthen the present strength of the Madras Legislative Assembly. That sounds to reason and I expect the Government would accept this amendment.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, if the amendment of the Hon. Member is accepted, I am afraid the whole area will not be contiguous. My impression is that Kanakammachatram should be attached to Tiruvallur constituency. My submission is that the whole thing can be gone into after taking into consideration the population and other things.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, we have got now 205 elected Members in the Assembly for the entire population of our State. Because of the transfer of territories, the increase in population is 1,40,000. (Interruption.) I mean the net. The question is for this increase whether we should get two seats or one seat. For 1,40,000 we are not entitled to have two seats. Apart from that, I would like the hon. Members to consider this. How many members do we want from the Andhra Assembly to go over to our Assembly. If we want two elected members to come to our Assembly from that area, nobody is willing to come. Therefore, this is only a transitional arrangement till delimitation takes place. At the time of delimitation, it may be changed and finally it will be only 205 seats and not 206 or 207 seats. Therefore, if the hon. Member should go under the impression that those two constituencies should be available to him for contesting in the General Elections, he is completely mistaken. As far as the present position is concerned, he is already in the Assembly and there is no question of another constituency. Therefore, to attempt to bring in two members from the Andhra Assembly is not correct and even according to the net population we can have only one member and that is all the increase. I do not think that anything is gained by this sort of amendment. Another thing is no one is willing to go over here.

[27th April 1959]

SRI K. VINAYAKAM : On a point of information clubbed with a point of personal explanation, Sir. I am not interested in getting elected from that constituency. I can be elected from any constituency.

MR. SPEAKER : Then why is the hon. Member insisting on that? He is already here!

SRI K. VINAYAKAM : I am sure I am all right in the City of Madras. That is not my objection.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member afraid of his further continuance?

SRI K. VINAYAKAM : That is not it, Sir. If it is only a transitory arrangement, I have no objection. But my impression was that delimitation Commission had decided even for the coming General Election that there should be only one seat for the transferred area. If I am mistaken on that issue, I am not pressing the amendment. I am anxious that more elected members should come to our House which no doubt would be a credit to us.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member withdrawing the amendments?

SRI K. VINAYAKAM : Yes, Sir.

The amendments were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : We have already disposed of the amendment of the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman, to clause 1.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That the proposed Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959, having been considered fully, this House approves the Bill ”.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the proposed Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959, having been considered fully, this House approves the Bill ”.

* SRI K. VINAYAKAM.—மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், ஸார், இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்துடன் சேரப் போகிற பகுதியை வரவேற்கும்பொழுது, ஒரு வேண்டுகோளை விட விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதி எந்த நாள் நம்முடைய ராஜ்யத்தோடு சேருமோ அன்று சபாநாயகர் அவர்களும், அமைச்சர்கள் எல்லோரும், இந்தச் சபையில் இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அந்தப் பகுதிக்கு வரவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். உங்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு நல்ல வரவேற்பு வைத்து, (குறுக்கீடு)—அமைச்சர் அவர்கள்

27th April 1959] [Sri K. Vinayakam]

விருந்தை மறந்து விடுவேனோ என்று சொல்லுகிறார். விருந்தை மறக்க மாட்டேன்—விருந்தும் வைத்து, அன்று ஒரு நல்ல நிகழ்ச்சியை நடத்த விரும்புகிறோம். இதை “பார்மல் டேகிங் ஓவர்” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள். அதற்கு நம்முடைய அமைச்சர் கனம் லி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நேரிடையாக வந்திருந்து, அந்தப் பகுதியை நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வரவேற்பதுடன், அதை நம்முடைய ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இது நான் கஷ்டப்பட்டுச் சேர்த்த பூமி. அதை நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்ப்பதற்காக, நான் நேரிடையாக திருத்தணியிலிருந்து சென்னைக்கு 51 மைல் தூரம் கால்நடையாக நடந்து வந்தேன். 1,000 தொண்டர் களுடன் நடந்து வந்து சென்னையிலே கூட்டம் போட்டு, அய்யா அவர் களுடைய சிறைக்கு விருந்தினராகச் சென்றிருந்தேன். ஆகவே, இந்தப் பகுதியைப் பற்றி நான் அதிகமாகப் பேசுவதற்கு இதுதான் ஒரு காரணம்.

திருத்தணி தேவஸ்தான நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. திருத்தணிக் கோவிலை மாத் திரம் பரிபாலிக்காமல், அத்துடன் தொடர்ந்தோர் போல் பல ஊர்களில் இருக்கும் சிறிய கோவில்களையெல்லாம் இந்த தேவஸ்தானத்தின் மூலம் நிர்வாகம் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. புத்தூர் பிரி்காவில் நாராயணபுரம் என்ற ஒரு ஊர் இருக்கிறது. நகரி பிரி்காவில் இரண்டு ஊர்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கோவில்களையெல்லாம் திருத்தணிக் கோவில் வருமானத்திலிருந்து நிர்வகிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்தக் கோவில்களுக்கு நம்முடைய பணத்தை செலவு செய்யக்கூடாது என்று நிர்வாக அடிப்படையிலே ஒரு தாக்கீது பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆரணியார் ப்ராஜக்ட் ஆந்திராவுக்குப் போய்விட்டது. நகரியில் பள்ளிப் பட்டு கிராமத்தில் குசஸ்தலி என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அதற்கு வடக்கிலும், தெற்கிலுமுள்ள எல்லா கிராமங்களும் நமக்கு வருகின்றன. அது ஒரு நீளமான பெரிய ஆறு. அதில் மழை காலத்தில் பல நாட்களுக்கு வெள்ளம் போகிறது. அந்த ஆற்றில் ஒரு அணை கட்டி if we tap that water resources நாம் நம்முடைய விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக நம்முடன் சேரப்போகிற பகுதியிலே ஒரு பீதியை ஆந்திரர்கள் உண்டாகியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் சேர்ந்துவிட்டால், இப்பொழுது இருக்கிற “எக்ஸிஸ்டிங் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ்” எல்லாம் போய்விடும், ஜில்லா முன்சீப் கோர்ட்டைத் திருத்தணியிலிருந்து எடுத்துவிடுவார்கள், ஆகவே தமிழ் நாட்டுடன் சேரக்கூடாது என்று ஒரு பயத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்களை நான் வேண்டிக் கொள்ளுவது என்னவென்றால் “Existing institutions should be allowed to continue” அங்கு இருக்கிற ஜில்லா முன்சீப் கோர்ட்டுகள், மற்ற “இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ்” எல்லாம் அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போடவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக நான் வரவேற்றுக் கொண்டு, இதற்கு பாடுபட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள், அமைச்சர்கள், மற்றும் வெளியிலே இருக்கிற தொண்டர்கள் எல்லோருக்கும் என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நான் இதற்கு அதிகமாகப் பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை. விநாயகம் அவர்கள் இதற்காக பாடுபட்டதையும், சிறை சென்றதையும் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். உதாரணமாகப் நாம் திருப்பதிக்கு நேராக காரில் போனால் ஒரு திருப்பதி இருக்காது.

[Sri C. Subramaniam]

[27th April 1959]

கஷ்டப்பட்டு மலை ஏறி திருப்பதி போய்ச் சேர்ந்தால்தான் அதிக திருப்தி ஏற்படும், அதிக மதிப்பு இருக்கும். (சிரிப்பு). அங்கு போய் நடந்து போகாமல் கூட உருண்டு சுற்றி வருவது உண்டு. அதில் மனதுக்கு ஒரு திருப்தி. கஷ்டப்பட்டு வந்தால் அதில் ஒரு திருப்தி. ஸ்ரீ விநாயகம் அவர்கள் சிறைக்குப் போனதினால்தான் இந்தப் பகுதி நமக்கு வந்தது என்று நினைக்கக்கூடாது. எப்படியிருந்த போதிலும், அது நமக்கு வந்திருக்கும். எப்படி திருப்பதிக்கு நடந்து, உருண்டு போகிறவர்கள் மனதுக்கு ஒரு திருப்தி ஏற்படுகிறதோ, அப்படித்தான் இதுவும். அவர்கள் கஷ்டப்பட்டதால், கஷ்டப்பட்டு வந்தது என்று அவர்களுக்கு ஒரு திருப்தி ஆகவே, இது இரண்டையும் அவர்கள் இணைக்கக்கூடாது என்று விநாயகம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை வரவேற்றதற்காக மறு படியும் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the proposed Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959, having been considered fully, this House approves the Bill ”.

The motion was put and carried and the Bill was approved.

MR. SPEAKER : இந்தச் சபையை நானே பிற்பகல் ஒரு மணி வரை ஒத்திவைக்கிறேன்.

5-00
p.m.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

10. Amendments to rules relating to establishments under Municipal Councils issued under sections 73, 74 and 303 (2) (a) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).

11. The Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959.